ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 35 (4285) П'ЯТНИЦЯ, 22 ЛЮТОГО 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

«Закручування гайок» у СНД — безперспективне

Сьогодні в Москві проходить саміт лідерів Співдружності незалежних держав. Україну на форумі представляє Президент Віктор Ющенко. Остання зустріч лідерів пострадянського простору в цьому форматі відбулася майже рік тому, у травні 2007 року. Тому багато хто із експертів вважали, що СНД уже немає, і всі міждержавні проблеми вирішуватимуться на двосторонній основі.

На саміті буде обговорено косовську проблему. Вона актуальна для СНД, бо існує Придністров'я, Південна Осетія, Абхазія, які домагаються визнання своїх територій незалежними державами. Та насамперед президентів цікавлять торговельні й енергетичні проблеми, комунікації — залізничні, трубопроводи, зв'язок, авіабудування, питання, що і стануть предметом переговорів на саміті.

(Продовження теми на 6-й стор.)

Ціна нафти у США перевищує 100 доларів за барель

Ціна на нафту у вівторок знову перетнула бар'єр у 100 американських доларів за барель.

Це сталося на нью-йоркській товарній біржі, де березневий контракт на поставку нафти марки WTI подорожчав одразу на $4,64 — до $100,01. Квітневі контракти на поставку нафти марки Brent подорожчали на $3,65 — до $98,56 за барель. Різке зростання нафтових котирувань відбулося через упевненість трейдерів, що країни ОПЕК на своєму засіданні 5 березня ухвалять рішення про скорочення обсягів видобутку вуглеводнів.

СТОР. 6

За законами Раку

Щороку в нашій країні реєструють 165 тисяч нових онкологічних випадків

Недавно в Києві відкрився Національний інститут раку. Щоправда, невідремонтовані відділення колишнього інституту онкології, на базі якого він діє, якось не відповідають високому статусу установи. Але його директор, головний онколог МОЗ Ігор Щепотін упевнений: цей статус дасть змогу змінити ситуацію у вітчизняній онкології на краще, наблизитися до європейських стандартів лікування і ставлення до проблеми раку.

Сашко Коско навчився ходити в дитячому відділенні онкології. Тимчасово тут його дім. Хлопчик пройшов курс хіміотерапії і наступного тижня йому мають зробити операцію — видалити злоякісну пухлину периферійної нервової системи.

А поки що Сашко з татом (**на знімку на 4-й стор.**) азартно грає в настільний хокей у лікарняному холі. На сусідньому диванчику дівчинка років семи захоплена книжкою з картинками. Діти як діти. І тільки їхні лисі голови (наслідок хіміотерапії) нагадують про важку недугу, що вирвала дітлахів зі звичного домашнього оточення і змусила жити за законами Раку.

СТР. 4

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПОДІЇ

Одеська опера — найцікавіша пам'ятка Східної Європи

Авторитетний журнал «Forbes» включив будівлю одеського Національного академічного театру опери і балету до переліку 11 найцікавіших визначних пам'яток Східної Європи.

Крім того, **як передає УНІАН**, із українських об'єктів до переліку увійшла найбільша в Криму печера — Красна. У списку найцікавіших визначних пам'яток — Старомєстська площа в Празі, Замкова гора (Угорщина), російський музей-заповідник «Петергоф», археологічний комплекс «Небет Тепе», що в Болгарії, Національний парк «Плітвіцкі озера» (Хорватія), соляна шахта у Велічку і Ланьцутський замок із Польщі, фортеця Берат (Албанія) і словенське озеро Блед. Нагадаємо, перший театр опери і балету в Одесі почав працювати в 1809 році. Через 64 роки будівля згоріла. Але в 1887 році було споруджено нинішню будівлю, архітектура якої поєднує риси ренесансу і бароко. За підсумками минулорічної акції «Сім чудес України» Одеська опера до цього рейтингу не потрапила.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Залишилися без тепла, а дехто може позбутися й майна

Мешканці більше десятка будинків Тернополя залишилися без тепла і гарячої води. Причина — борги за оплату комунальних послуг. ВАТ «Текстерно», котельня якого їх обігрівала (це переважно гуртожитки), заборгувало постачальникам газу 230 тисяч гривень. Йому, у свою чергу, винні ті, хто мешкає у гуртожитках підприємства. Щоправда, більшість з них до «Текстерно» не мають жодного стосунку, тож вплинути на них можна хіба що тоді, коли припиниш подачу тепла. Боротьбу з найзатятішими боржниками розпочало і комунальне підприємство «Тернопільміськтеплокомуненерго». До списку тих, кому описують майно, внесено прізвища власників 15 квартир, спільний борг яких перевищує 80 тисяч гривень. На несумлінних споживачів підприємство змушене подавати до суду, **повідомляє наш тернопільський власкор Любов ЛЕВИЦЬКА**.

За тривалістю життя ми на передостанньому місці

Показники якості життя українців — кричущі. А за тривалістю життя Україна нині посідає передостаннє місце серед країн Європи, випереджаючи лише Росію. Про це та як здолати негативну тенденцію йшлося під час презентації проекту концепції загальнодержавної цільової соціальної програми «Здорова нація». Зокрема, голова Національної ради з питань охорони здоров'я при Президенті України Микола Поліщук нагадав, що здоров'я людини залежить на 20 відсотків від генетичних чинників, на 17—20 — від стану навколишнього середовища і на 50—53% — від здорового способу життя.

КОРОТКО

❒ На Хмельниччині перевіряють обґрунтованість підвищення на 15 відсотків ціни на хліб.

❒ У Львові створено Галицьку лікарняну касу, що діятиме за принципом: здоровий платить за хворого, поки не захворіє сам.

❒ У Чернівцях відновили роботу міська та районні ради директорів виробничих підприємств.

❒ У Києві затримано двох іноземців за організацію каналу переправлення нелегальних мігрантів.

❒ Миколаївські бізнесмени готові підтримати всеукраїнську акцію «Зігрій любов'ю дитину».

❒ Провідні машинобудівні підприємства Харкова стали учасниками спільного з обласним центром зайнятості проекту працевлаштування сільських безробітних.

❒ Співробітники Луганського управління СБУ ліквідували великий канал контрабанди в Україну ювелірних виробів.

❒ Південнокорейські енергетичні компанії мають намір узяти участь у будівництві газопрової електростанції у кримському місті Щолкіне.

❒ З квітня ціни на газ у Польщі можуть зрости на 30 відсотків.

(За повідомленнями Укрінформу.)

У НОМЕР

Депутатів звинувачують у розбійному нападі

Генпрокуратура України порушила кримінальну справу за фактом розбійного нападу двох депутатів однієї із фракцій Київради на громадянина Г.

Про це, за повідомленням агентства «Інтерфакс-Україна», сповістили в прес-службі ГПУ в середу. Справу порушено 18 лютого і передано в прокуратуру Києва для проведення подальших слідчих дій. Разом з тим у Генпрокуратурі не уточнили, коли стався інцидент та імена фігурантів.

Водночас, повідомляє «Інтерфакс-Україна» з посиланням на «Українську правду», за словами члена фракції БЮТ Святослава Олійника, кримінальну справу порушено за фактом розбійного нападу на громадянина Івана Гранцева, в якому брали участь зять Леоніда Черновецького В'ячеслав Супруненко і лідер фракції Блоку Черновецького в Київраді Денис Комарницький.

За словами С. Олійника, «точно встановлено, що цей розбійний напад було вчинено два роки тому за попередньою змовою групою осіб, куди входили В. Супруненко, Д. Комарницький, а також ще кілька людей».

С. Олійник зазначив, що обидві високопоставлені особи безпосередньо брали участь у нападі, метою якого було заволодіння документами І. Гранцева, котрий займався адвокатською діяльністю.

Як повідомляло «Інтерфакс-Україна», напад на одного із партнерів юридичної компанії «Корпоративні технології», адвоката І. Гранцева скоєно 2 вересня 2005 року в приміщенні Київського міського бюро технічної інвентаризації. «Троє нападників, серед яких І. Гранцев упізнав депутата Київської міської ради В'ячеслава Супруненка, з метою заволодіння документами, що їх адвокат приніс із собою для подання у БТІ, завдали І. Гранцеву тілесних ушкоджень, відібрали портфель із судовими документами, телефон та інші особисті речі. Після нападу самого адвоката в машині швидкої допомоги, закривавленого, доставили до лікарні», — розповів тоді партнер юридичної компанії «Корпоративні технології» Володимир Макар.

У той же час, за повідомленням прес-служби Київради, лідер фракції Блоку Черновецького Д. Комарницький назвав безглуздими й абсурдними звинувачення на свою адресу щодо, нібито, нападу на громадянина Гранцева з метою заволодіння деякими документами. За його словами, в інформації, що з'явилася, про його роль у цій справі все перевернуто з ніг на голову. «З громадянином Гранцевим я мав справу як юрист. Тоді я представляв інтереси АТЗТ «Книга», за заявою якого прокуратурою було порушено кримінальну справу саме проти Гранцева і його спільників. І цю справу не закрито досі».

Народний депутат С. Олійник під час розмови з нашим кореспондентом повідомив, що вчора за вказівкою керівництва Генпрокуратури було зірвано слідчі дії у кримінальній справі стосовно Супруненка—Комарницького. За його словами, не давши провести жодні слідчі дії, Генеральна прокуратура вилучила кримінальну справу у слідчого київської прокуратури, до якого ця справа надійшла у провадження в середу.

Таке миттєве вилучення справи може свідчити тільки про позазаконне втручання у хід слідства, яке має ознаки корупції. «Оскільки таке втручання відбувається за прямою вказівкою Генерального прокурора України Медведька, я хочу попередити його — від імені політичної сили, яку представляю, що будь-які незаконні дії з його боку матимуть належне реагування: починаючи від звернення до інших правоохоронних органів з вимогою провести розслідування і завершуючи розглядом питання в парламенті», — заявив народний депутат. Він також попередив, що у разі перешкоджання розслідуванню цієї справи БЮТ закликатиме всі демократичні сили Києва до безстрокового пікетування Генпрокуратури та заблокує Генпрокурора в приміщенні, доки він не забезпечить розслідування цієї справи.

Вл. інф.

Питання розблокування роботи Верховної Ради вирішуватимуть у понеділок

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Учора Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк по черзі зустрічався з фракціями Партії регіонів, КПУ та Блоком Литвина. А в цей час регіонали і комуністи продовжували блокувати сесійну залу. Остаточне рішення щодо виходу з політичної кризи, як зазначив лідер фракції Партії регіонів Віктор Янукович, прийматиметься у понеділок під час «круглого столу» за участі глави парламенту.

На вчорашній зустрічі фракція озвучила дев'ять питань, які потребують першочергового вирішення. Зокрема, опозиція вимагає включити до порядку денного постанову щодо членства в НАТО, в якій зазначатиметься: рішення стосовно вступу до Північноатлантичного альянсу прийматиметься виключно після проведення референдуму. У змінах до Конституції щодо недоторканності окремих посадових осіб регіонали пропонують ввести норму, за якою правоохоронці можуть затримувати народного депутата після того, як його вину буде доведено в суді. Крім того, на їхнє переконання, закон має поширюватися на Президента і суддів.

Парламентарії також вимагають прийняти п'ять законопроектів, спрямованих на поліпшення життя громадян, зокрема, щодо встановлення нового прожиткового мінімуму із обов'язковим врахуванням цих змін в бюджеті 2008 року. Фракція Партії регіонів наполягає на тому, щоб визнати таким, що втратив чинність, закон про держзакупівлі.

Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк привітав бажання опозиції розпочати роботу, оскільки раніше був односторонній рух, а нині — він уже перейшов у русло двостороннього. На переконання глави парламенту, треба ухвалити такі рішення, які б дали змогу всім вийти переможцями. «Політичні цілі, які ставить опозиція чи більшість, загалом однакові, щоб держава працювала ефективно, — зазначив Арсеній Яценюк, — різниця лише у підходах». Аби нарешті зрушити вперед, наголосив Голова Верховної Ради, необхідно зробити крок назад. Тобто відкласти вирішення резонансних питань і зосередитися на соціальних.

* * *

«У всіх є чітке розуміння того, що так тривати не може. У нас є розбіжності, але є і шляхи їх вирішення у стінах Верховної Ради», — зазначив Арсеній Яценюк на зустрічі з фракцією комуністів. Компромісу, на його переконання, можна досягти, підписавши політичну угоду, яка максимально врахувала б інтереси всіх політичних сил. На думку ж лідера комуністів Петра Симоненка, угоду потрібно укладати винятково на тлі обіцянок, які політичні партії давали виборцям.

Загалом, на адресу глави парламенту лунало чимало закидів, зокрема, чи в змозі він публічно вибачитися за підпис, який поставив проти згоди парламенту. Петро Симоненко заявив, що його фракція відстоюватиме свою позицію щодо вступу в НАТО всіма можливими засобами.

«Компроміс один — проведення референдуму. Якщо Президент не хоче цього робити, то це зробить Верховна Рада», — наголосив він. На переконання лідера комуністів, відповідний референдум має відбутися у травні. А щоб остаточно вирішити це питання, необхідно ухвалити закон про основні засади внутрішньої і зовнішньої політики країни. Крім того, Петро Симоненко **(на знімку)** пропонує продовжити мораторій на продаж землі (і бажано не на один рік), внести зміни до бюджету стосовно захисту вітчизняного товаровиробника в умовах вступу країни до СОТ і скасувати податок на додану вартість.

У свою чергу Арсеній Яценюк зауважив, що всі пропозиції можуть бути реалізовані лише за однієї умови: якщо запрацює Верховна Рада. «Ми самі обрізаємо крила законодавчому органу», — зазначив він і закликав депутатів іти працювати.

Щоправда, такий заклик обурив декого з комуністів.

* * *

Причина парламентської кризи — «надумане» питання НАТО, переконаний лідер фракції одноіменного блоку Володимир Литвин. Проблема, за його словами, полягає у тому, що коаліції у парламенті немає і не буде. «Нам кажуть, приєднуйтесь, ми навіть слова такого не сприймаємо. Бо виходить: колгосп створили, присилайте колгоспників», — наголосив лідер фракції.

Саме тому, переконаний він, криза не закінчиться, а коли дійде до межі, роботу розблокують, але заблокують з іншого приводу. «Нас нині б'ють і побоюються з усіх боків, бо ми говоримо правду. Але ми вибрали цей шлях і йтимемо ним і надалі, — сказав Володимир Литвин **(на знімку)** і додав: На жаль, нашу компромісну позицію розглядають як слабкість, і ми вирішили, що більше її не виявлятимемо».

У свою чергу, Голова Верховної Ради наголосив, що саме фракція Блоку Литвина може відіграти стабілізуючу роль. Крім того, він пообіцяв, що законопроект про державні закупівлі, який парламент нещодавно ухвалив у першому читанні, не буде допущено до другого, якщо там фігуруватиме Тендерна палата. Арсеній Яценюк пообіцяв, що всі озвучені пропозиції будуть включені до політичної угоди і обговорюватимуться публічно. І лише після цього буде ухвалено остаточний текст угоди, який, власне, і мають підписати усі політичні сили, представлені в парламенті.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Виконувати волю виборців або скласти депутатські мандати»

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Президія партії Народний Союз «Наша Україна» висловила офіційну позицію стосовно виходу з партії семи її членів — глави секретаріату Президента Віктора Балоги, його заступника Романа Безсмертного та народних депутатів Михайла Поляничча, Ігоря Кріля, Віктора Тополова, Оксани Білозір і Василя Петьовки.

У заяві, підписаній головою НС «НУ» В'ячеславом Кириленком, зазначається, що кожен політик має право вільно вийти з будь-якої партії й обрати інший шлях самореалізації, однак відповідальні політики чесно інформують суспільство про причини і цілі своїх дій. «Цілком очевидно, що приводи, подані нашими колишніми колегами як підстави виходу з партії, є надуманими», — вважає президія партії. А до того ж «заявляти про вихід з партії, почесним головою якої є Президент України, обґрунтовуючи це бажанням підтримати Президента, не тільки аморально, а й абсурдно», бо «цілком очевидно, що такими діями наші колишні однопартійці свідомо чи несвідомо шкодять і Президенту Ющенку, і найбільшій політичній силі, на яку Президент спирається в парламенті та суспільстві», — йдеться у заяві.

Окрім того, президія НС «НУ» відкидає звинувачення у недемократичності партійного життя, «особливо якщо з ними виступають люди, які не лише давно не беруть участь у роботі керівних органів партії, а й місяцями навіть не бувають в її офісі». «Наша Україна» наголошує, що була й залишається «партією Президента Ющенка», яка працюватиме для забезпечення єдності демократичної коаліції й реалізації зобов'язань, які підтримав український народ, обираючи Президента Ющенка і нинішній склад парламенту. Президія також зазначає, що, вийшовши з партії, п'ятеро народних депутатів залишаються членами фракції блоку «Наша Україна—Народна самооборона», а тому мають виконувати волю виборців, коаліційну угоду і рішення фракції, або добровільно скласти депутатські мандати.

Сергій ІВАНІВ.

Пропонують відхилити законопроект, який розширює можливості для несплати податку

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань податкової та митної політики рекомендує парламенту відхилити проект закону про внесення зміни до Закону «Про податок з доходів фізичних осіб» (щодо нотаріального посвідчення договору оренди нерухомого майна). Законопроектом (реєстр. № 1178) пропонується привести норми чинного закону, якими встановлено обов'язкове нотаріальне посвідчення договорів оренди нерухомого майна, якщо орендарем є фізична особа, яка не є суб'єктом підприємницької діяльності, у відповідність до норм цивільного законодавства України. Передбачається внести зміни, що надають можливість вказаним фізичним особам нотаріально посвідчувати договори оренди нерухомого майна лише у випадках, передбачених законами України. На засіданні комітету наголошувалося, що «у разі прийняття цих змін нотаріальне посвідчення договорів оренди нерухомого майна стає необов'язковим, що значно розширює можливості ухилення від сплати податку з доходів фізичних осіб та ускладнює його адміністрування».

Народні депутати підкреслювали, що Закон «Про податок з доходів фізичних осіб» є складовою частиною податкового законодавства, отож приведення його норм у відповідність до норм цивільного законодавства не вбачається необхідним. Йшлося також й про те, що до законопроекту не надано фінансово-економічне обґрунтування, хоча, на думку народних депутатів, «є ризик зменшення сум надходжень до бюджету внаслідок його впровадження».

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Політичні цілі, які ставить опозиція чи більшість, загалом однакові

Заява Народної партії та депутатської фракції «Блок Литвина» у зв'язку з початком роботи Національної конституційної ради

Народна партія і фракція «Блок Литвина» у Верховній Раді України позитивно оцінюють намагання увести дискусії з приводу конституційної реформи в організоване річище — Національну конституційну раду. Особливо і насамперед з огляду на те, що країна, люди гостро потребують чіткої стратегії та виразно окресленої мети нашого державного й людського буття. А саме на ці питання покликаний відповідати Основний Закон.

Отже, конституційні зміни не можна розглядати заради змін, заради повноважень інститутів та гілок влади і через незбалансованість гілок влади й постійні конфлікти довкола конституційних повноважень, а виключно під кутом суспільних потреб. З огляду на це, роботу ради слід орієнтувати не на розв'язання проблем на догоду політичному моменту й відповідній розстановці політичних сил, а на визначення подальшої долі українського народу й держави.

Ми повинні орієнтуватися на Конституцію сучасних, апробованих світом прав і свобод людини й громадянина. Не можна й надалі прирікати народ на життя в умовах «порожньої свободи» та «дефективної демократії», починаючи з відсутності у нього права вибору влади через нинішню пропорційну виборчу систему. Свобода, демократія і відповідальність мають стати для нас діючими тотожними поняттями.

Оновлена Конституція повинна чітко фіксувати нашу національну ідентичність і співвідноситися із кращими зразками світоустрою сьогодні та на перспективу. При цьому слід утриматися від спокуси механічного перенесення на український грунт зарубіжних зразків конституційного регулювання суспільних відносин.

На наше тверде переконання, модифікована українська Конституція має складатися виключно з норм прямої дії, без масового посилання на так і не прийняті закони, як це характерно для чинного Основного Закону.

Зрозуміло, що нові конституційні напрацювання матимуть компромісний характер. Проте треба виключити закладення у них компромісів на поточний момент, на сьогодення. Удосконалена Конституція повинна визначити загальноприйняті правила поведінки прийнятні для декількох поколінь і розв'язати проблему стабільності української держави і українського суспільства. У свою чергу, стабільний поступ України залежатиме від стабільності її Конституції.

Відтак, головне завдання сьогодні полягає у виробленні спільного бачення загальних підходів щодо:

— доцільності конституційних змін та меж їх здійснення;

— недопущення ігнорування чинної Конституції, продовження відправлення влади в обхід демократичних інститутів і на основі неформально-кулуарних змов владних еліт;

— прийнятної для України, з урахуванням національного історичного досвіду та викликів сучасності, політичної системи і форми державного правління;

— необхідності консолідації українського суспільства.

Народна партія та парламентська фракція «Блок Литвина» вважають, що роботу над удосконаленням Конституції слід розглядати як можливість започаткування загальноукраїнського діалогу про сьогодення і майбутнє України. І водночас застерігають від втягування країни у чергову політичну кампанію, коли відволікатиметься суспільна увага від розв'язання завдань соціального та економічного виміру, а всі проблеми вкотре списуватимуться владою на недосконалість та суперечливість норм Основного Закону.

Такої індульгенції для влади більше не буде.

Володимир ЛИТВИН,
голова депутатської фракції «Блок Литвина», голова Народної партії.

21 лютого 2008 р.

Науково-експертне обговорення бюджетної політики в Україні

21 лютого 2008 року в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулося чергове засідання «круглого столу» на тему «Правові та соціально-економічні засади підготовки змін до бюджету-2008».

Засідання відкрив директор інституту, член-кореспондент НАН України **О. Копиленко**, який відзначив системну роботу «круглих столів» та науково-практичних семінарів в інституті і, зокрема, підкреслив велику актуальність та соціально-економічне значення здійснення науково виваженої бюджетної політики.

Побажавши учасникам «круглого столу» активної і плідної дискусії, професор О. Копиленко зауважив, що законодавчо-правове забезпечення процесу бюджетоутворення в Україні є вельми важливою проблемою, яка вимагає постійної уваги з боку авторитетних науковців та політично не заангажованих експертів. Їх співпраця з народними депутатами та відповідними комітетами Верховної Ради України може стати запорукою ефективного законодавчого забезпечення бюджетної політики в нашій державі.

З доповіддю «Закон України «Про Державний бюджет України на 2008 рік: базові характеристики та основні пріоритети» виступив народний депутат Верховної Ради України першого—четвертого скликань, д. е. н., професор Черняк. Основним лейтмотивом його виступу була думка, що практично всі наші бюджети — по суті бюджети поточного моменту. Бюджет-2008 також обмежений винятково поточними економічними та соціальними потребами. Ні парламент, ні уряд не зазирають за межу річного горизонту. Тому в базовому фінансовому документі країни відчувається брак концептуального осмислення і стратегічної лінії. Це твердження підтримав, навівши приклади неадекватної бюджетної політики щодо промислових підприємств, народний депутат першого—четвертого скликань В. Мішура.

Досить активно обговорювалось питання «Резерви збільшення бюджетних надходжень та правові механізми їх активізації» (керівник департаменту фінансової політики Міністерства економіки України І. Лівий, завідувач кафедри фінансів Київського національного університету імені Тараса Шевченка І. Лютий, а також професор О. Чубукова, професор Г. Яловий).

Проблему «Оптимізація розподілу бюджетних видатків і посилення контролю за використанням державних коштів» висвітив д. е. н., професор Ц. Огонь (Рахункова палата України). У контексті висловлених пропозицій виступили д. е. н., професор В. Шевчук, д. е. н., професор М. Єрмошенко, доцент О. Розинка, А. Сменковський.

Основні напрями вдосконалення бюджетного законодавства були детально проаналізовані у виступах д. ю. н. О. Орлюк, д. ю. н., професора Н. Нижник. Світовий досвід у даному сенсі цікаво подав д. ю. н., професор О. Зайчук.

Підбиваючи підсумок роботи «круглого столу», перший заступник директора Інституту законодавства професор Т. Ковальчук зазначив, що вкрай важливим завданням в ідеології бюджетобудування є необхідність перенесення акценту з перерозподільчих пріоритетів на пошук джерел та резервів наповнення державної казни. Саме у цьому сенсі сформульовано рекомендації, які будуть запропоновані Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, Міністерству фінансів та Міністерству економіки України.

Севастополь: прохолодні відносини двох гілок міської влади

Лютневі морози в Севастополі загострили і без того досить прохолодні відносини двох гілок міської влади. І хоча на порядок денний позачергової сесії міськради було винесено лише питання про ситуацію, що склалася із забезпеченням населення міста Севастополя тепловою енергією і газом у лютому 2008 року, про що насправді говоритимуть депутати, можна було досить легко здогадатися за змістом гасел, з якими заздалегідь під будівлі міськради і міськдержадміністрації прийшли дві нечисленні й, хоч як це дивно, рівні за кількістю групи опонентів.

Ті, хто пікетував вхід до міськради, позначивши свої політичні симпатії прапорами КПУ і Соцпартії, закликали депутатів суворо покарати голову Севастопольської міської держадміністрації (СМДА) Сергія Куніцина і його команду аж до звільнення, а опоненти, які розташувалися через вулицю та обходилися без партійної ідентифікації, вимагали не заважати і дати йому спокійно працювати.

У розданому перед початком пленарного засідання проекті рішення положення «із забезпеченням населення міста Севастополя тепловою енергією і газом» було позначено терміном «катастрофічне», внаслідок чого «більш як 400 будинків і більш як 2000 квартир залишилося без опалення», перестало працювати багато шкіл, дитячих садків, комунальних підприємств, котрі забезпечують життєдіяльність міста.

Визнавши своїм рішенням роботу СМДА незадовільною, севастопольські депутати запропонували Кабміну і секретаріату Президента звільнити першого заступника голови СМДА Володимира Казаріна «у зв'язку із незадовільним виконанням покладених на місцеві державні адміністрації повноважень».

Крім того, Президентові рекомендовано «розглянути питання про можливість подальшого перебування Куніцина С. В. на посаді голови Севастопольської міської державної адміністрації у зв'язку з його тяжкою хворобою, що вкрай негативно відбивається на питаннях керування містом Севастополем».

Сам С. Куніцин, коментуючи ці рішення, заявив що «в депутатському корпусі превалюють сьогодні настрої не конструктивної роботи, а політичної доцільності». Він вважає, що рішення позачергової сесії міськради значною мірою заполітизоване і пов'язане з підготовкою, про всяк випадок, до чергових позачергових виборів. Що стосується ситуації з газом, то, за його словами, вона хоч і складна, але не порівнянна з тим, що було в 2004 і 2005 роках: місто готове до вироблення і подачі тепла, погашено всі борги минулих років, у бюджеті вчасно закладено кошти на оплату газу. «Севастополь — єдиний регіон, якому виділили ліміти. Крім того — їх тричі за тиждень збільшили», — завив він. У зв'язку з цим за дорученням глави виконавчої влади буде піддано аналізу роботу ВАТ «Севастопольгаз», МКП «Севтеплоенерго», управління ЖКГ і всіх інших підприємств, підрозділів і служб, відповідальних за тепло-та газопостачання регіону. А результат аналізу буде покладено в основу оргвисновків стосовно відповідних керівників, пообіцяв С. Куніцин.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

На знімку: на протилежних сторонах вулиці ім. Леніна — гасла протилежного змісту.

Фото автора.

Звернення членів Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, фізичної культури, спорту та туризму до олімпійських чемпіонів, чемпіонів світу та Європи, всіх відомих людей у галузі фізичної культури та спорту

Зважаючи на те, що в нинішній час здоров'я, соціальне самопочуття населення України є визначальною ознакою сталого розвитку нашого суспільства, основою життєспроможності держави, **Комітет Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму звертається** до усіх відомих людей в галузі фізичної культури та спорту з проханням сприяти гармонійному розвитку громадян, зокрема молоді.

Проблеми здоров'я українського народу значною мірою обумовлюються загальнопланетарними наслідками науково-технічної революції, які нерідко справляють негативний вплив на фізичне та соціальне середовище існування людини, і, що особливо небезпечно, — на стан духовного та фізичного здоров'я підростаючого покоління.

Упродовж останніх років відбувається підвищення кількості молоді, яка курить, збільшується вживання алкогольних напоїв серед підлітків, зростає захворюваність, серед молоді поширюються хвороби, зокрема загрозливих масштабів набули такі соціально небезпечні недуги, як туберкульоз, хвороби, що передаються статевим шляхом, СНІД, алкоголізм, наркоманія.

Стан здоров'я української молоді настільки незадовільний, що знижує рівень національної безпеки країни, її оборонний потенціал, ресурс розвитку суспільства. **Існує нагальна потреба у зміні підходів до розв'язання проблем здоров'я молоді.** Від вирішення завдань виховання здорового покоління, збереження та зміцнення його здоров'я протягом подальшого життя значною мірою залежить стан продуктивних сил країни, її інтелектуальний, духовний, економічний, оборонний потенціал, загалом ресурс і перспективи суспільного розвитку.

Розв'язання проблем здоров'я дітей, підлітків, молодих людей є пріоритетним напрямом роботи Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму. І сьогодні ми звертаємося до еліти українського спорту, яка на найпрестижніших світових форумах, завдяки своїм вольовим якостям, відданості справі, патріотизму стала яскравим взірцем для мільйонів громадян нашої держави: **не брати участі в рекламуванні алкогольних, слабоалкогольних напоїв (пиво) та тютюнових виробів на екранах телебачення під час трансляції спортивних програм, кіно- й телефільмів, в інших телепередачах, у рекламі на транспорті, на будинках та спорудах, на спеціальних тимчасових і стаціонарних конструкціях, на елементах вуличного обладнання, над проїжджою частиною вулиць і шляхів.**

Члени комітету переконані, що ваш авторитет у суспільстві, видатні досягнення на міжнародній арені єднають Україну, піднімають рівень відповідальності та самовідданості, ви маєте стати гідним прикладом для нашої молоді в її самореалізації, спонукати її до зміни свого стилю життя на здоровий спосіб.

Ми впевнені, що особистості, які стали взірцем для мільйонів, поєднають масову фізичну культуру, здоровий спосіб життя для сприяння гармонійному розвитку підростаючого покоління.

Віримо, що спільними зусиллями зможемо здолати всі негаразди в державі — поступово відновити втрачені стадіони та зали, збудувати нові басейни та велотреки, забезпечити всім необхідним дитячо-юнацькі спортивні школи, сприяти масовій фізичній культурі та спорту.

Знаємо, що шляхетність нашої спортивної еліти допоможе зруйнувати негативні стереотипи, які виникли в нашому суспільстві, і сприятиме вихованню підростаючого покоління заради щасливого майбутнього України.

Полтавська облдержадміністрація підписала договір з «Укртатнафтою» про постачання сільгоспвиробникам 20 тисяч тонн пального за фіксованими цінами *(Укрінформ)*

Коаліція громадських організацій «За вільну від тютюнового диму Україну» пропонує уряду збільшити акцизний податок на цигарки до 0,25 євро за пачку *(Укрінформ)*

За законами Раку

Щороку в нашій країні реєструють 165 тисяч нових онкологічних випадків

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами завідуючого відділенням дитячої онкології Сергія Павлика, причини виникнення пухлин у дітей невідомі. Лікар каже, що в маленького Сашка гарний прогноз на повне видужання. Операцію йому зроблять безплатно, за більшість препаратів теж платити не треба. От донорської крові не вистачає, більшість пацієнтів змушені купувати її за власні гроші. Родичі хворих і лікарі — донори з необхідності. Поки я спостерігала за юним хокеїстом **(на знімку)**, його лікар встиг вже вкотре здати кров і розмовляв зі мною, затиснувши руку в ліктьовому суглобі.

Невідомо, чи одержить доктор і його колеги березневу зарплату і чи буде чим лікувати і годувати пацієнтів. Інститут раку, відповідно до вимоги Президента України і постанови Кабміну, має підпорядковуватись МОЗ. Але, за словами директора інституту Ігоря Щепотіна **(на знімку вгорі)**, президент Академії медичних наук Олександр Возіанов не хоче ставити свій підпис під цим актом передачі.

— Сьогодні майже 165 тисяч українців щороку захворюють на рак. За нашими прогнозами, до 2020 року цей показник зросте до 200 тисяч. Така невтішна статистика характерна не тільки для України, а й для всієї Європи, — сказав в інтерв'ю «Голосу України» професор Щепотін. — Створюючи Національний інститут раку, ми копіюємо європейську модель протидії онкологічним захворюванням. Досі боротьба з раком у нас зводилася лише до лікування. Якщо й надалі концентруватися тільки на цьому, то ніколи не змінити на краще «ракову» статистику. Як показує світовий досвід, зробити це можна профілактикою і ранньою діагностикою. А також інформаційними кампаніями, що розкажуть людям про проблеми раку, змінять їхнє ставлення до свого здоров'я.

Співрозмовник стверджує: роз'яснювальна робота в пресі уже дала результат. Без збільшення фінансування вдалося істотно знизити показник смертності від онкологічних захворювань. Адже хворобу легше й дешевше лікувати на ранніх стадіях.

Головна проблема вітчизняної онкології, на думку Ігоря Щепотіна, у неправильній організації онкодопомоги в нашій країні. Професор розробив і впроваджує стандарти лікування онкозахворювань, що дасть змогу уникнути самодіяльності лікарів, дилерства дорогих препаратів, яким часто не на благо хворого займаються люди в білих халатах.

Директор інституту раку вважає, що онкодопомогу можна поліпшити шляхом раціонального використання наявних грошей, ресурсів і лікувальних баз.

— Ще два роки тому лише десять відсотків онкохворих лікували за рахунок держбюджету. Сьогодні, без додаткового фінансування, цей відсоток довели до п'ятдесяти, — пояснює співрозмовник.

Рак не щадить ні дорослих, ні дітей. Та особлива увага групі ризику — тим, кому за сорок. Головний онколог закликає раз на рік обов'язково робити флюорографію, жінкам — мамографію і проходити обстеження в гінеколога, а чоловікам — у проктолога.

Ольга ВІТЕР.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Історія однієї афери, або Як чиновники узвіз продавали

Виявляється, придбати будинок у самому серці Андріївського узвозу по кишені майже всім. А повідомлення про шалені ціни на нерухомість у Києві — байки. Принаймні будинок-майстерня по вулиці Андріївський узвіз, 18 два роки тому був оцінений аж у 510 гривень. Утім, увесь цей час, за словами митців, чиї 18 студій розміщуються у горезвісному будинку, вони і гадки не мали, що вже не є дійсними орендарями власних майстерень. Як і зазвичай, продовжували оплачувати комунальні та орендні рахунки. А аферисти, за словами учасників акцій, уже святкували новопридбання.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

На знімку: скульптор Іван Дідур у своїй майстерні.

У НОМЕР

«Лис Микита» завітає до Полтави

Після Києва та Львова Полтава стане третім обласним центром, де презентуватимуть перший за роки незалежності вітчизняний мультиплікаційний фільм «Лис Микита». Як відомо, стрічка має 26 серій. Загалом це приблизно сім годин мальованого відео. Ідея фільму, належить товариству «Просвіта» та Міністерству культури і туризму України. Зняли мультик на студії «Фреска». Художником-постановником мультфільму виступив відомий аніматор Едуард Кирич, відомий мультфільмами «Козаки» та «Енеїда». Музику написав Мирослав Скорик, адаптували текст класика Олексій та Анатолій Паламаренки.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ТЕРНОПІЛЬ

Зі сміття вироблятимуть енергію

Переповнене Малашівське сміттєзвалище, куди обласний центр тридцять років звозить побутові відходи, вже двічі закривали, але й далі експлуатують. Небезпека й у тому, що воно розташоване неподалік водозабору, який забезпечує питною водою більше половини міста. Усі намагання влади збудувати сміттєпереробний завод блокувалися небажанням мешканців навколишніх сіл мати такого сусіда. І ось, здається, вихід знайдено: тендер виграла одна з київських фірм, яка запропонувала розташувати комплекс з утилізації сміття на території мулових карт КП «Тернопільводоканал», які займають майже п'ять гектарів. Намул висушать на торф, а з побутових відходів вироблятимуть дешеву електроенергію та шлаки. Комплекс розрахований на 300 тисяч тонн сміття за теперішньої річної потреби сто тисяч. Передбачається, що комплекс вартістю 30 мільйонів євро окупить себе протягом п'яти років. Як кажуть, буде перший завод в Україні, де поєднуватимуться американські і російські технології. Кошти на його спорудження обіцяє виділити Європейський банк реконструкції і розвитку.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Два зловмисники протягом двох років скоїли вісімдесят крадіжок

Розкрили ці набіги злочинців, які промишляли крадіжками в південних районах нашої і Вінницької областей, працівники міліції Новоушицького РВ УМВС. Чоловіки грабували невеличкі сільські магазини. Щотижня вони обирали маршрут до трьох-чотирьох сіл. Там у приміщення вони потрапляли через вікна. Якщо в магазині не було грошей, цупили не спиртне, а солодощі, консерви, ковбасу, пельмені, цигарки. Не обминали й сільські школи, дитячі садочки та фельдшерські пункти, з яких виносили телевізори, музичні центри, DVD-магнітофони.

Час від часу залучали до крадіжок 12-річного пасинка, який пролазив у приміщення між гратами та подавав усе, що знаходив. Зловмисники працювали тільки у вихідні дні, а в будні розважались. Грошей для цього вистачало: загальна вартість вкраденого — майже сто тисяч гривень.

Ірина КОЗАК.

ІЗ РЕГІОНІВ

Школи Миколаєва закривають на карантин

Рішення прийнято на настійну вимогу надзвичайної протиепідемічної комісії при міськвиконкомі. Карантин триватиме з 22 лютого до 1 березня включно. Також на цей термін припиняється проведення масових заходів за участю дітей дошкільного і шкільного віку.

Олена ІВАШКО.

Щоб випускний запам'ятався, пропонують одягати вишиванку

Цю ідею «підкинув» керівник міського управління освіти Тернополя Олександр Осадчук. Щоправда, одинадцятикласники по-різному ставляться до неї. Одні її схвалюють, інші — не дуже. І справа не у патріотизмі чи його відсутності, а в коштах. Щоб вишити костюм власними руками, часу обмаль, а купувати — дорого. Гарне національне вбрання коштуватиме до тисячі гривень. А ще ж і сукню треба купувати на випускний, тож витрати доведеться щонайменше подвоїти. Ідею поки що не схвалили, але й не відкинули.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На подвір'я сільського голови кинули гранату

У приміському селі, що поруч із Кам'янцем-Подільським на Хмельниччині, на подвір'ї сільського голови вночі розірвалася граната. Поки невідомо, з яких мотивів це скоїв зловмисник, але можна здогадатися, бо зроблено це на подвір'ї жінки, яку селяни обрали керувати громадою. У таку пізню пору — о третій ночі — на подвірищі був лише собака, який і загинув від осколків. Як повідомив прокурор району Роман Кахній, правоохоронці ведуть слідство, відкрито кримінальну справу.

Віра ШПИЛЬОВА.

З побутових відходів вироблятимуть дешеву електроенергію та шлаки

Набридла реклама — розбий телевізор

Днями біля стін будівлі комітетів Верховної Ради України відбулася акція на підтримку законопроекту Миколи Томенка про звільнення України від тотальної реклами алкогольних напоїв та тютюнових виробів. Того дня цей документ мав знову розглядатися Комітетом Верховної Ради з питань свободи слова та інформації. На думку організаторів, існують певні бізнес-структури, що не дають законопроектові потрапити «під купол» на голосування. Утім, його прийняття, переконані вони, допоможе нашій країні поліпшити здоров'я нації.

Один з пікетувальників поділився своїми думками про майбуття законопроекту: «Я не з чуток знаю, що таке алкоголізм. І не хочу, щоб мої діти привчалися до такого життя ще й з телевізорів. Тому рекламу алкогольних напоїв треба заборонити».

— З цим нещасливим законопроектом, — каже Віталій Черняховський, головний координатор громадської компанії «Форум порятунку Києва», — морока вже кілька років. З самого початку його подали депутати Томенко і Беспалий. Але тоді його проголосувати не встигли — Раду розпустили. Відразу після обрання нової Томенко знову подав цей законопроект. Усю процедуру дотримали. Але знову ж таки на голосування його не було поставлено. Складається враження, що комусь цей законопроект — як колода поперек дороги.

Звичайно, учасники акції розуміють, що докорінно масові зібрання нічого не змінять. Але просто байдуже дивитися на те, як спивається нація, і нічого не робити не можна. «Досить лити пиво та горілку з телеефірів!» — сказали вони і кувалдою розбили символічні телевізори із зображенням реклами пива.

На голосні промови відгукнулася голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Ганна Герман:

— Жодних суперечностей стосовно цього законопроекту немає. Усі члени комітету — за. Проект підтримають. І його буде розглянуто Верховною Радою.

Активісти попереджають, що не відступляться, аж поки рекламу алкогольних напоїв та пива не буде заборонено. І якщо буде потрібно — ще не один раз організують акції протесту.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

У Латвії не встигають витрачати гроші

Призначений у грудні на пост прем'єр-міністра Латвії Іварс Годманіс висловив невдоволення тим, що країна освоїла лише половину засобів із фондів вирівнювання Євросоюзу. На його думку, ситуація трагічна, тому що до 31 серпня треба встигнути використати всі гроші, заплановані на період 2005—2007 років. В іншому разі початі проекти доведеться фінансувати вже з держбюджету.

Володимир СТРОЙ.

Обговорення генплану завершилося бійкою

Чергове засідання містобудівної ради при управлінні архітектури Одеської міської ради не відбулося. За словами головного архітектора Одеси Володимира Колокольникова, проводити таке засідання до прийняття генерального плану міста недоцільно. Іншої думки дотримувалися мешканці мікрорайону Чорноморка, котрі прибули на прийом з особистих питань до головного архітектора міста. Городян цікавило одне-єдине питання з проекту генплану — чи збережуться в майбутньому їхні будинки, коли почнеться практична реалізація генерального плану. Довга розмова головного архітектора з городянами закінчилася тим, що чиновник зачинив двері і сховався в глибині свого кабінету. Але люди хотіли одержати від нього відповіді на питання — чи будуть внесені зміни в генплан у частині, що стосується селища Чорноморка. І ходаки від народу почали рватися до кабінету головного архітектора Одеси. На їхньому шляху стала охорона, що спочатку коректно, а потім і некоректно спробувала не пустити делегацію в кабінет. Зав'язалася бійка. Невідомо, чим би вона закінчилася, якби в неї не втрутився викликаний наряд міліції, який і навів порядок.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Львів і Дрогобич — поза угодою

У Варшаві на прес-конференції, присвяченій ста дням роботи коаліційного уряду Громадянської платформи і Польської селянської партії у сфері зовнішньої політики, міністр закордонних справ цієї країни Радослав Сікорський відкинув звинувачення в ослабленні польсько-українських контактів. Проте серед реальних досягнень дипломатів двох країн було названо лише внесення змін до угоди «Про умови поїздок громадян». Нагадаємо, раніше польський міністр декларував підписання угоди про малий прикордонний рух до кінця грудня. Проте це питання й досі залишається відкритим.

Головна причина затримки, за словами очільника польського МЗС, — відсутність будь-яких напрацювань попереднього керівництва міністерства у цій справі. Проте консульський відділ МЗС завершує переговори з українською стороною, і в найближчі два тижні така угода має бути підписана. Документ передбачає створення 50-кілометрової зони, мешканці якої зможуть перетинати кордон без віз. Отже, угода не поширюватиметься на Львів і Дрогобич. У цьому контексті міністр заявив, що «ми не можемо дозволити собі підписати угоду, заздалегідь приречену на відхилення Європейською комісією». Для підписання документа залишилось узгодити питання надання медичних послуг українським громадянам на території Польщі.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ФОТОФАКТ

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Щоб скрасити свій тюремний побут, ув'язнені Олексіївської колонії Харківської області намагаються урізноманітнити його — змайстрували акваріум, побудували зимовий сад і посадили екзотичні рослини, завели голубів і навіть лева й крокодила.

Оскаржити дії інспектора ДАІ неможливо навіть у судовому порядку

Життя автомобіліста сповнене різними проблемами, зокрема юридичними. Найпоширеніша серед них — це обвинувачення водія співробітником Державтоінспекції в порушенні правил дорожнього руху.

Громадськість і правозахисники б'ють на сполох. Вони обурені брутальною поведінкою ДАІ. І виступають з пропозицією створити громадську комісію для захисту прав водіїв з представництвами в усіх регіонах.

— Спецоперація не дала бажаних результатів, — коментує ситуацію «Голосу України» голова коаліції антикорупційних організацій Анатолій Місяць. — Навпаки, породила низку правопорушень з боку самих інспекторів. За півтора місяці славної боротьби ДАІ вийшов повний нуль. Замість того, щоб поставити знаки і світлофори, державні кошти були витрачені на марні поїздки, відрядження й бензин. Сьогодні необхідно створити при комітеті Верховної Ради громадську комісію для захисту прав водіїв. До цієї співпраці необхідно залучити керівників профільних відомств, депутатів, ЗМІ, представників підприємств-перевізників. Комісія буде протидією беззаконню, яке існує сьогодні. Однак ДАІ залишається закритим до такої роботи. А оскаржити дії інспектора неможливо навіть у судовому порядку.

За словами правозахисника, згідно з дослідженнями стану безпеки на дорогах, кожне друге ДТП в країні відбувається з об'єктивних причин, а не через порушення правил водієм. Це, зокрема, поганий стан доріг, неякісна інформованість водіїв на автошляхах (застарілі, відсутні, неузгоджені знаки та повідомлення), технічний стан автомобілів тощо. Проте ці чинники не враховуються інспекторами ДАІ. А наслідки порушень та збитки списують на водіїв.

Нагадаємо, що невдоволений роботою ДАІ і Президент України Віктор Ющенко. На думку глави держави, правоохоронці ганялися за показниками, а не займалися реальним наведенням порядку на автошляхах країни.

Олександр ПЕКНИЙ.

СВІТ КОРОТКО

ВІРМЕНІЯ

Опозиція вимагає нових виборів

Штаб кандидата на пост президента Левона Тер-Петросяна не визнає результатів голосування й вимагає проведення нових виборів. «Громадян піддавали фізичному й моральному насильству, зафіксовано численні випадки побиття і викрадення депутатів, журналістів, довірених осіб і спостерігачів», — йдеться в повідомленні. Крім того, мало місце вкидання бюлетенів, а також порушення в підрахунку голосів. Нагадаємо, що чергові президентські вибори у Вірменії відбулися 19 лютого, на пост президента балотувалися дев'ять кандидатів. За попередніми даними ЦВК Вірменії, після опрацювання 100 відсотків виборчих бюлетенів прем'єр-міністр Серж Саркисян набрав 52,86 відсотка голосів. За Левона Тер-Петросяна проголосували 21,5 відсотка виборців.

ПАКИСТАН

На порядку денному — формування коаліції

У Пакистані лідери опозиційних партій, які перемогли на нещодавніх парламентських виборах, обговорюють питання про формування урядової коаліції. Алі Азіф Зардарі, котрий очолив Народну партію Пакистану після вбивства в грудні її керівника Беназір Бхутто, і Наваз Шариф відкинули пропозицію про співробітництво президента Пакистану Первеза Мушаррафа, чиї прихильники зазнали поразки на виборах. Опозиція зажадала відставки Мушаррафа. Однак він заявив, що не має наміру залишати свій пост і готовий працювати з будь-яким урядом.

ІТАЛІЯ

Визнали незалежність Косово

Уряд Італії вчора визнав незалежність Косово. 17 лютого ц. р. парламент Косово ратифікував декларацію про незалежність краю. Белград визнав акт недійсним і закликав міжнародне співтовариство «анулювати його як такий, що суперечить міжнародному праву». Росія заявила, що наполягатиме на тому, щоб самопроголошення було анульовано, а також, щоб було гарантовано безпеку тієї частини населення Косово, яке не підтримає відділення краю від Сербії. Проте незалежність Косово вже визнали Австралія, Афганістан, США, Туреччина й Франція, Німеччина, Латвія, Естонія та Норвегія.

АФГАНІСТАН

Опіум — основна стаття доходів

Торік доходи від виробництва опіуму в Афганістані становили близько мільярда доларів, що стало рекордним показником для цієї країни. Такі оцінки поширив Міжнародний валютний фонд. За його даними, з 2001 року обсяги збільшилися майже в 50 разів. На цю країну тепер припадає 97 відсотків усього виробленого у світі наркотичного зілля. За даними ООН, майже 90 відсотків наркотиків, що надходять до Європи, мають афганське походження.

Миротворці 56-го вертолітного загону ЗС України місії ООН у Ліберії забезпечуватимуть прикриття та охорону з повітря Президента США під час його візиту до країни *(Укрінформ)*

Президент України Віктор Ющенко підписав указ про надання гуманітарної допомоги Республіці Таджикистан *(Укрінформ)*

ТОРГІВЛЯ

Ціна нафти у США перевищує 100 доларів за барель

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадаємо, держави, які входять до Організації країн — експортерів нафти, постачають на світовий ринок близько 40 відсотків нафти. Поза сумнівом, падіння долара проти інших валют вплинуло на рішення спекулянтів також, тож можна було очікувати, що цей стрибок — явище швидкоплинне. Наступні два дні, однак, показали: ф'ючерси на нафту на американському континенті продовжують триматися на рекордних висотах, попри те, що країни ОПЕК заперечують можливість скорочення офіційних квот на видобуток. Вартість нафтового кошика ОПЕК (середньоарифметичне 12 сортів нафти) тим часом встановила абсолютний рекорд у 94 долари за барель. Аналітики розгубилися. Серед усіляких причин (конфлікти довкола Ірану, напруга в Нігерії тощо) вирізняється одна найвірогідніша: високий попит на нафту, спричинений потужними закритими інвестиційними фондами, які вважають, що уповільнення темпів зростання світової економіки — явище тимчасове. На момент, коли писалися ці рядки, на світових біржах панувала невизначеність, в якому напрямку — вгору чи униз — піде світовий нафторинок.

Наш ринок нафтопродуктів не залежить від нафтокошика ОПЕК. Але від котирувань на російському і європейському ринках певною мірою залежить. Тож зростання світових цін, так чи інакше, може позначитися і на українських. Поки що наш ринок демонструє тенденцію до зниження цін у роздрібній торгівлі (за всіма позиціями за останній тиждень, за даними компанії UPECO) — на 4—7 копійок. Усе спокійно і в крупнооптовому сегменті. Але попит на нафтопродукти зростатиме по мірі наближення посівної, до чого, власне, ми вже звикли. І вже сьогодні експерти прогнозують весняне подорожчання нафтопродуктів в межах 5—7 відсотків.

Людмила ШАПОВАЛОВА.

Путін вимагає комфорту для інвесторів

Учора в Москві одночасно перебували і Президент і Прем'єр-міністр України. Прем'єр-міністра Юлію Тимошенко приймали на найвищому рівні. Вона провела переговори з Президентом Володимиром Путіним і главою уряду Михайлом Зубковим.

Російський прем'єр на зустрічі в Білому домі запропонував Юлії Тимошенко домовлятися не про транзит і торгівлю газом, а почати «спільну розробку в Росії вуглеводневих родовищ, до того ж із рівноцінним обміном активами». Володимир Путін прийняв Юлію Тимошенко у своїй резиденції в Підмосков'ї. Відкриваючи зустріч, він нагадав про домовленості, досягнуті під час переговорів із Президентом України. Російський Президент уважає, що сьогодні найболючішим питанням у відносинах двох країн є проблеми взаємних інвестицій. «Для нас найголовніше — щоб російські інвестори були у становищі не гіршому, ніж інші, у тому числі й українські», — наголосив він. У свою чергу, Юлія Тимошенко повідомила Володимиру Путіну, що «під час переговорів з Михайлом Зубковим у нас не було жодного питання, з якого залишилися б глибокі розбіжності».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА (Укрінформ).

Заява секретаріату Президента України про відносини із Росією у сфері газопостачання

Ситуація з постачанням газу в нашу країну та розрахунками за спожите паливо перебуває під особистим контролем Президента України Віктора Ющенка.

Ця тема, серед інших, була предметом обговорення під час робочого візиту глави держави до Москви та переговорів із Президентом Росії Володимиром Путіним. Лідери двох держав досягли згоди з низки проблемних аспектів, зокрема, стосовно погашення наявних заборгованостей за використаний газ, і запропонували чіткий порядок двосторонньої взаємодії щодо газопостачання.

Водночас останніми днями засоби масової інформації поширили низку заяв посадових осіб Кабінету Міністрів, які свідчать про наміри уряду діяти за іншим сценарієм, аніж це визначено домовленостями між президентами В. Ющенком і В. Путіним. У зв'язку з цим секретаріат Президента України вважає за необхідне виступити з додатковими роз'ясненнями, які мають на меті пояснити логіку дій і завдань стосовно розв'язання комплексу питань у відносинах із Росією з газової проблематики.

Станом на 1 лютого цього року НАК «Нафтогаз України» заборгував за використаний газ 1 млрд. 450 млн. доларів. Президенти В. Ющенко і В. Путін домовилися, що з 14 лютого Україна почне розраховуватися за газ, спожитий з листопада минулого року по січень 2008-го. Глава держави дав чітку директиву: всі платежі з майже півторамільярдного боргу мають бути закриті в якнайкоротші терміни. При цьому однозначно зафіксовано, що розрахунки за 2007 рік проводяться за тогорічними контрактними цінами.

«Нафтогаз України» минулого тижня в оплату заборгованості перерахував майже 104 млн. доларів. Після окремого розпорядження Президента було направлено додатково ще 178 млн. доларів. Повільні темпи погашення боргу створюють враження про зволікання України з платою за рахунками. Уряд натомість знаходить усілякі причини для виправдання, що кидає тінь на реноме країни як сумлінного партнера у договірних відносинах. Сьогодні немає жодних вагомих причин, які можуть поставити під сумнів здатність України повністю і своєчасно розрахуватися за газові борги, як того вимагає Президент В. Ющенко.

Глави України та Росії домовилися в Москві про початок переходу на прямі, прозорі взаємини між НАК «Нафтогаз України» та «Газпромом». Було доручено негайно розпочати роботу з підготовки договірної бази такої співпраці. Рішення двох Президентів — це відправна точка нового характеру відносин між Україною та Росією у газовій сфері на засадах партнерства, прозорості та взаємної вигоди, без дисбалансів у дотриманні національних інтересів. Практична робота з опрацювання необхідних схем і документів повинна проводитися на урядовому рівні. Кабінет Міністрів має невдовзі представити главі держави конкретні пропозиції.

З огляду на викладене непокоять заяви Кабміну про те, що Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко вестиме переговори з російською стороною щодо організації постачання газу в нашу країну «з чистого аркуша». По суті, це означає намір уряду дезавуювати домовленості, досягнуті в Москві президентами України та Росії. Така позиція неправильна і категорично неприйнятна. Прем'єр-міністр та інші представники уряду зобов'язані діяти виняткова в руслі рішень, ухвалених лідерами двох держав.

Прес-служба Президента України.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Біатлон. Нове Место (Чехія). Чемпіонат Європи. Індивідуальні перегони на 15 км. Жінки. 1. Наталія Левченкова (Молдова) — 55:45.7 (0 промахів). 2. Кієрсті Ісаксен (Норвегія) — +58.7 (0). 3. Лілія Єфремова-Вайгіна (Україна) — +1:05.9 (3)... 5. Інна Супрун (Україна) — +1:31.3 (2)... 11. Оксана Яковлєва (Україна) — +2:40.9 (6).

Футбол. Ліга чемпіонів. 1/16 фіналу. Перші матчі. 20 лютого.

«Селтік» (Шотландія) — «Барселона» (Іспанія). 2:3. Глазго. «Селтік Парк». 58 345 глядачів. Голи: Гесселінк, 16, Робсон, 38 — Мессі, 18, 79, Анрі, 52.

«Ліон» (Франція) — «Манчестер Юнайтед» (Англія). 1:1. Ліон. «Жерлан». 39 230 глядачів. Голи: Бензема, 54 —Тевес, 87.

«Фенербахче» (Туреччина) — «Севілья» (Іспанія). 3:2. Стамбул. «Шюкру Сарачоглу». 49 000 глядачів. Голи: Кежман, 17, Лугано, 57, Семіх Шентюрк, 87 — Еду, 23 (автогол), Ескюде, 66.

«Арсенал» (Англія) — «Мілан» (Італія). 0:0. Лондон. «Ебертон Гроув». 60 082 глядача.

Марбелья (Іспанія). Контрольний матч. «Динамо» (Україна, Київ) — «Сент-Патрік» (Ірландія, Дублін). 1:0. Гол: Кравець, 52.

«Динамо»: Годзюр (Рибка, 46), Хачеріді, Каддурі, Мандзюк, Федорів, Дедечко, Ващук, Бельгазуані (Олійник, 46), Главіна (Кравець, 46), Майкл, Шацьких (Фаркаш, 68).

У Москві нам простили... Свої борги

Члени фракції «НУ—НС» Юрій Костенко, Ярослав Джоджик та Іван Заєць розробили законопроект, яким передбачено визнати вклади радянського Ощадбанку державним боргом Росії перед Україною. Актуальну ініціативу схвалила політрада блоку: колеги-нунсівці пропонують Верховній Раді ухвалити з цього питання відповідну постанову і зобов'язати уряд розпочати переговори з Москвою. Щоправда, для успішного розвитку подій, принаймні в сесійній залі українського парламенту, залишилося загітувати депутатів з БЮТу.

Пояснюючи важливість цього законодавчого доробку журналістам, голова УНП Юрій Костенко зауважив, що не в захваті від нинішньої «щедрості» лідерки блоку союзників по коаліції: «Те, що сьогодні робить уряд Тимошенко, — це перекладання коштів із однієї державної кишені до іншої. Ми почали виплачувати заощадження з державного бюджету, через це не можемо підвищити зарплати, соціальні виплати». Депутат переконаний, що справжнім боржником українських вкладників є «державна кишеня» сусідньої країни, адже саме «Російська Федерація проголосила себе повною правонаступницею колишнього СРСР у частині прийняття активів і боргів...». За обчисленням авторів законопроекту, Росія винна Україні майже сто мільярдів доларів: така сума зберігалася в Ощадбанку СРСР на рахунках українських громадян.

Усе це так. Але, здається, навіть ухвалення позитивного для вкладників рішення Верховною Радою — усім складом, до комуністів включно, — не позначиться на товщині гаманців. РФ, як відомо, відчуває себе «повною правонаступницею» лише в частині активів, а кому винна, всім «прощає». І це не авторський песимізм, а, на жаль, очевидний факт. Його, до речі, днями підтвердив російський міністр фінансів Олексій Кудрін: ніхто українцям нічого не збирається повертати, запевнив він, бо це б суперечило... «раніше досягнутим домовленостям». Начебто з цими «домовленостями» Україна погодилася, що Росія має «концентруватися на виплатах вкладникам Ощадбанку, які є російськими громадянами». Цікаво, які це спритні громадяни з нашого боку виявилися такими поблажливими до сусідів, що погодилися на більш ніж дивне «меценатство»?

Утім, може, й справді бідній від газового «переїдання» країні не вистачає заборгованої українським вкладникам суми для оздоровлення власного організму. Он п'ять років тому їй же забракло території. Настільки знамениті простори раптово звузилися, що захотілося «прироститися» нашою маленькою Тузлою. А тут усе-таки про сто мільярдів ідеться...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

«Зірка тисячоліття Литви» — за розвиток дружніх відносин

Марина Кінах отримала почесну відзнаку Міністерства закордонних справ Литви — орден «Зірка тисячоліття Литви». Нагороду під час церемонії відкриття в Україні року литовської культури, історії і економіки вручив Надзвичайний і Повноважний Посол Литовської Республіки в Україні Альгірдас Кумжа. «Зірку тисячоліття», як вважає посол, громадський діяч та журналіст Марина Кінах отримала за вагомий вклад у розвиток культурних та становлення дружніх українсько-литовських відносин.

Протягом тривалого часу М. Кінах працює в Українсько-литовському фонді імені Тараса Шевченка — неурядовій організації, яка розвиває культурні відносини між двома країнами. Фонд сприяє організації виставок литовських художників у Україні та українських художників у Литві, підтримує журналістів, діячів культури, налагоджує бізнес-контакти.

Одна з відомих акцій, проведених за участі Марини Кінах, — благодійний аукціон «Литовські ювеліри — українським дітям, хворим на лейкемію». Кошти, отримані під час аукціону, було передано на лікування хворих дітей.

Людмила ВОЛОДИМИРСЬКА.

Його ім'ям названо цілий район

Кожен мешканець Токмака Запорізької області точно знає, де розташований житловий масив Ахрамєєвка. Проте навряд чи молодь скаже, звідки з'явилася ця назва. А літні люди знають напевно. Так називати цей район стали на честь Василя Ахрамєєва — колишнього генерального директора найбільшого в місті заводу виробничого об'єднання «Південдизельмаш».

24 лютого Василь Никифорович відзначає 80-річний ювілей. Та він, як і раніше, енергійний і небайдужий, сидіти без діла не звик. Справа, гідна цієї людини —до речі, почесного громадянина Токмака, заслуженого машинобудівника України, кавалера ордена Леніна і двох орденів Трудового Червоного Прапора, — знайшлася у 2000 році, коли тодішній керівник Запорізької обласної партійної організації ВО «Батьківщина», а нинішній народний депутат Валерій Гацько запропонував йому очолити парторганізацію у Токмаці. Тоді партійців на обліку було 17 осіб, за сім років чисельність зросла до 1300, а якщо взяти до уваги, що в місті налічується 34 тисячі мешканців, то висновок напрошується однозначний: Ахрамєєва, як і раніше, шанують земляки.

Довгий шлях до людської шани

Але щоб заслужити народну повагу, треба пройти довгий шлях — і Василь Ахрамєєв пройшов його з гідністю. Змалку знав ціну шматку хліба, пам'ятав, як гудуть руки від селянської роботи. Коли сім'я, втративши двох дітей під час голодомору, перебралася з Сумщини на Кіровоградщину, восьмирічному Василеві довелося і корівок пасти, і за бджолами доглядати, і орати та сіяти. Студентом Харківського політехнічного інституту став у важкому 1947-му, а, одержавши освіту на енергобудівному факультеті, працював на воєнному заводі у Свердловську, легко долаючи одну сходинку по одній — аж до начальника найбільшого на підприємстві цеху.

Проте рідна Україна манила додому — і Василь Никифорович таки повернувся. Працював на керівних посадах у Раднаргоспі у Запоріжжі, а коли у 1965-му. Токмацький завод імені Кірова опинився у критичному стані, протягом семи років не виконував план, саме йому керівництво запропонувало піднімати підприємство з колін. І це Ахрамєєву вдалося зробити блискуче — під його керівництвом завод став провідним у своїй галузі і основним місцем роботи переважної кількості токмачан. І саме для них завод звів той самий житловий район, який і назвали Ахрамєєвкою. Це вже у роки незалежності завод став катастрофічно втрачати своє добре ім'я, а зараз від нього й узагалі мало що залишилося — такі після Ахрамєєва були горе-керівники, що порізали на брухт і залізничну колію, і теплотрасу, і комунікації. Болить душа у Василя Никифоровича через ту наругу, а земляки з тугою згадують, яким Хазяїном заводу був він свого часу.

Чужої біди не буває

Василь Никифорович уже давно на пенсії. Але йому, як депутату своєї ради, й сьогодні до всього є діло: чи то тарифи на комунальні послуги, чи розвиток культури або будівництво водопроводу. І коли у людей горе, йдуть до нього — знають: допоможе. Самотнім людям похилого віку допомагають заготовити паливо на зиму, тих хто опиняється у важкому матеріальному стані, обов'язково підтримають.

Василю Никифоровичу завдяки природженій мудрості, комунікабельності і багатому життєвому досвіду вдалося налагодити співпрацю з підприємцями, а серед них багато чуйних людей, готових прийти на допомогу.

Тісний зв'язок у Василя Ахрамєєва і з народними депутатами від БЮТ. Частий гість у Токмаці — Зоя Шишкіна. Спільними зусиллями вони допомогли не одній людині. Дивовижні картини самобутньої художниці Олександри Ткаченко відомі і за межами України, а малює вона за допомогою ніг, оскільки руки не слухаються з дитинства. Завдяки ініціативності Зої Леонідівни і Василя Никифоровича у маленькому Сашиному будиночку з'явилося газове опалення. А голова Запорізької обласної парторганізації ВО «Батьківщина» народний депутат Валерій Крайній без Василя Ахрамєєва не уявляє свого партійного активу: якщо за справу береться Ахрамєєв, значить, справа буде виконана.

Пізнати сенс життя

А ще він пише книжки. Про свій край, про своє життя. Не так документальні, як книжки-роздуми. Остання так і називається — «Рікою життя». Йому є що залишити після себе нащадкам. Але і здаватися віку Василь Никифорович не збирається. Його рідко можна застати вдома — вільного часу і сьогодні не буває. З покійною дружиною прожили 50 щасливих років, а коли її не стало, то і всі хатні клопоти лягли на його плечі. Навіть у Харків до сина та двох онучок рідко вибирається, бо все ніколи.

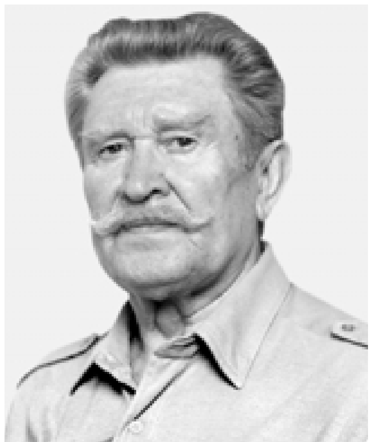
А вісімдесят років — це не так і багато. Вісімдесят — це навіть чудово! Є життєвий досвід, є енергія, плани і мрії. А значить, є і сенс життя. Василь Ахрамєєв для себе його знайшов.

Тамара ХОМЕНКО.

На знімку: зліва направо В. Ахрамєєв, депутат Токмацької міської ради (БЮТ), З. Шишкіна, народний депутат України (БЮТ), В. Чорний, депутат Запорізької обласної ради (БЮТ).

Яке Євро-2012 нам потрібно, а яке — ні!

Інтерв'ю з головою Ради Організації ветеранів України Іваном Олександровичем Герасимовим

— Іване Олександровичу, очолювана вами Організація ветеранів України активно бореться за права людей старшого покоління: право на гідне пенсійне забезпечення, житло, медичне обслуговування, право на працю і заслужений відпочинок. Останніми роками — і за це вам особлива дяка — ветеранські організації України, розуміючи загрозу екологічної катастрофи, що наростає, будівельного та автомобільного буму, котрий захлиснув великі міста України, вирубки лісів, загибелі річок, активно долучилися до боротьби за саме право на життя. У цьому зв'язку як в Організації ветеранів України ставляться до майбутнього Євро-2012?

— Серед ветеранів чимало вболівальників футболу. Ми співпереживаємо і перемогам, і поразкам нашої команди. Вважаю за необхідне по достоїнству оцінити зусилля всіх, хто забезпечив перемогу України під час вибору господаря чемпіонату, й особливо Федерацію футболу. Водночас ця подія виходить далеко за рамки звичайних спортивних заходів. Ветерани глибоко стурбовані — ми відчуваємо це з численних звернень, — що Євро-2012 може бути використано не на користь, а на шкоду. Що я маю на увазі конкретно? Насамперед створення спортивно-готельної інфраструктури може призвести до знищення й тих невеликих зелених зон: парків, скверів, спортивних майданчиків, яких і без того дедалі менше в найбільших містах України.

Ось переді мною звернення майже 300 ветеранів, що об'єдналися заради порятунку від забудови Черепанової гори, на схилах якої розташований Національний спортивний комплекс «Олімпійський». Чому саме ветерани так переймаються проблемами екології? Тому що ми, проживши життя, добре розуміємо, що справжні цінності не в високих посадах, шикарних автомобілях і рахунку в банку, а в тім, щоб зберегти свіже повітря, чисту воду, щоб здоровенький онук весело біг по зеленій травичці назустріч дідусеві.

Ми повинні думати про це зараз, тому що завтра буде пізно... Чотири роки ці люди всіма силами борються за те, щоб зберегти Черепанову гору — цей унікальний заповідник у самому центрі Києва, не менш цінний для екології міста, ніж парк імені Т. Шевченка або Ботанічний сад імені Академіка Фоміна.

— З огляду на трагічні події, що сталися за останній час — вибух на шахті імені Засядька, екологічна катастрофа в Чорному морі, — чи не вважаєте ви, що сама планета попереджає людину про те, що вона перевищила свої повноваження на Землі?

— Ви зачепили дуже важливу проблему єднання людини і природи. У роки війни я не раз у цьому переконувався. Сама Земля допомагала нашим воїнам вигнати ворога, а ми відповідаємо їй грубою невдячністю. Мало хто пам'ятає, що коли генерал Де Голль приїжджав на початку 60-х років у Київ, він із захватом сказав про Київ: «Я багато бачив парків у місах, але вперше бачу місто в парку». На жаль, від цих слів залишилися лише спогади.

Будівельний бум, хвиля бетону знищили кращі паркові зони в місті. Почалася забудова Дніпровських схилів, на які не смів підняти руку жоден архітектор за радянської влади, знищено історичні урочища Гончарі й Кожум'яки. Під виглядом реконструкції та облагородження руйнується природний комплекс Феофанії. Немає жодної районної ветеранської організації в Києві, звідки ми не одержували б листів і дзвінків про знищення зелених зон, скверів, дитячих і спортивних майданчиків, і це стосується не тільки Києва, а й інших великих міст України. Вважаю, що влада — Президент, Прем'єр-міністр, міські голови (особливо Києва!) — повинна терміново зупинити знищення міської зелені, наповзаючий на Україну містомор. Як відомо, Президент країни В. Ющенко в березні минулого року видав указ № 208, відповідно до якого Київській міській державній адміністрації (КМДА) доручено заборонити будівництво висотних житлових і громадських будинків в історичній частині Києва, вжити заходів із збереження парків, скверів, дитячих і спортивних майданчиків. Ветерани щиро порадили такому рішенню Президента. І раптом у серпні він скасовує цей указ?! Що зовсім незрозуміло. Гадаю, Президент як ніхто інший має розуміти: Київ, природу України потрібно вивести із зони невтримної наживи й політичної гри, врятувати від знищення заради наших дітей та онуків.

— Чи не вважаєте ви, що настав час кожну зелену зону Києва захистити, як заповідник, щоб зупинити знищення легень столиці?

— Безумовно. Я читав, що це вдалося зробити в Голосієві, але, як відомо, на це пішло майже 20 років. За темпів забудови, що склалися, вже через рік-два від зеленого Києва нічого не залишиться. Потрібні укази Президента прямої дії. Рада Організації ветеранів України уважно вивчала розроблені Національним еколого-культурним центром документи стосовно Черепанової гори. Ми вважаємо, що Президент просто зобов'язаний видати указ про створення тут заповідника. Треба проводити реконструкцію НСК «Олімпійський», готуючись до чемпіонату Європи-2012 з урахуванням цього найважливішого природоохоронного пріоритету.

До речі, з пропозицією зустрітися й обговорити ці питання я двічі звертався до Григорія Суркіса в червні і серпні минулого року. Просив прийняти делегацію ветеранів, у тому числі відомих спортсменів, екологів та юристів, щоб обговорити питання реконструкції НСК «Олімпійський». Однак про нас, мабуть, забули. До голосу громадськості Федерація футболу не дослухалася. Для чого ж ми збираємося проводити Євро-2012? Занапастити Київ чи перетворити столицю на центр здорового, культурного і спортивного життя? Невже влада разом із громадськістю не в змозі зробити так, щоб у планах будівництва або реконструкції кожної спортивної установи напередодні Євро-2012 був знайдений розумний компроміс між інтересами інвесторів, з одного боку, і людей — з другого. Адже саме так чинять в Європі.

— Стало відомо, що проект реконструкції НСК «Олімпійський» і Черепанової гори доручено готувати німецькій фірмі «Хохтиф». Чи готові ви, Іване Олександровичу, підтримати звернення до керівництва цієї фірми, до громадськості Німеччини, а також до канцлера пані Ангели Меркель через посла Німеччини в Україні пана Рейнгарда Шеферса із проханням урахувати інтереси киян під час підготовки проекту реконструкції?

— Як соромно! Ми повинні просити іноземців подбати про нашу рідну природу... Що ж, я готовий звернутися до них. Але не тільки тому, що розраховую на їхню допомогу. Я все ще сподіваюся, що голос українського народу, голос найбільш незахищеної його частини — ветеранів у змозі почути і наш Президент, і наша Верховна Рада, і Черновецький і Суркіс, я розраховую на їхню порядність і духовність.

— Велике спасибі, Іване Олександровичу, за підтримку. Бажаємо вам здоров'я і снаги у вашій дуже важливій для України, шляхетній діяльності.

Бесідував **Володимир БРИЗГУНОВ.**

ФОТОФАКТ

На житловому масиві Сихів у Львові поблизу майбутнього спортивного центру для проведення змагань з програми Євро-2012 на площі майже 35 гектарів побудують Центр культурного життя міста (на знімку — проект однієї з конкурсних робіт), в якому будуть розміщені зони від адміністративно-ділової до культурно-розважальної.

Фото з архіву Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

«Будь-які інвестиції в наше місто — це безсумнівний успіх, бо ці кошти назавжди лишаються в Харкові й працюють на його економіку. Будь-який світовий бренд у нас — це поліпшення економічної привабливості міста. Коли якийсь бізнесмен приїжджає в Харків і бачить, що тут є представництва Bosh, Metro, інших відомих компаній, то для нього очевидно, що тут вигідно вкладати капітал», — каже харківський міський голова Михайло ДОБКІН

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Усе стало на свої місця

Як і припускали жителі Одеси, відразу після переводу Інституту сухопутних військ у Львів почалася битва за земельну ділянку у самому центрі міста, на якій був розташований військовий вуз. А це — близько 300 гектарів землі в рекреаційній зоні.

І почали з'ясовуватися дивні подробиці. Виявляється, що ще задовго до ліквідації Інституту сухопутних військ Міністерство оборони України уклало договори із двома фірмами на забудову території колишнього військового вузу. На екстреному засіданні містобудівної ради Одеси 16 гектарів землі на 6-й станції Великого Фонтана були віддані під забудову трьох 19-поверхових будинків, торгового центру й офісних будинків.

Вражає швидкість, з якою були розроблені проекти й містобудівне обґрунтування забудови території військового інституту. Чи все було вирішено заздалегідь, і розроблювачі точно знали про долю військового вузу?

Вулиці Івана Франка, Суднобудівна, мікрорайон «Іподромний» давно вже були на прицілі в будівельних магнатів. Вони тільки не знали, як розпочати забудову престижних районів — їх займав військовий вуз. І, мабуть, тоді було ухвалене рішення перевести його у Львів. Що й було зроблено. Забудова території почнеться вже цього року. За оцінками фахівців, вона триватиме два роки.

А ще в Інституту сухопутних військ на березі Чорного моря в районі села Чорноморське був полігон, де майбутні офіцери вчилися керувати танками й бойовими машинами піхоти, стріляли, тут проходили підготовку військовослужбовці українських миротворчих сил. Сьогодні за його територію розгорнулася битва, поруч із якою меркне Бородіно й Сталінград. Ласі шматочки землі на березі Чорного моря зацікавили не тільки українських і російських інвесторів. Накинули оком на них і пани капіталісти з Європи, США, Південної Америки й офшорних держав.

Міністерство оборони продало земельну ділянку, на якій були розташовані редакція газети «Слава й честь» і друкарня, на вулиці Італійській бульвар за 2,8 мільйона гривень. Те саме Міністерство оборони продало 2,8 гектара землі на морському березі (раніше там був дитячий центр, у якому відпочивали діти військовослужбовців) усього за 400 тисяч доларів, тобто по півтори тисячі доларів за сотку. Для порівняння: ринкова ціна однієї сотки землі в цьому прибережному районі становить від 40 до 100 тисяч доларів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Гроші люблять тишу

ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

Десятки найбільших підприємств зникли з промислової карти першої української столиці. Якщо для промислово нерозвинених регіонів країни розірвання економічних зв'язків на початку 90-х минулого століття означало не більш ніж прикре непорозуміння, то для Харкова та й інших індустріальних міст, економіка яких значною мірою орієнтувалася на одну шосту частину суші, істотне скорочення ринків збуту означало невідворотний економічний крах.

Кудись тихо зник завод самохідних шасі, чомусь одразу виявилися непотрібними двигуни... Традиційно харківську нішу тепер освоюють інші підприємства інших країн. Ми вже не робимо не тільки промислові товари, але й велосипеди, телевізори, фотоапарати, пральні машини... Та хіба все перелічиш, чого ми вже не робимо?

Міркуючи колись про суть економічних реформ, китайський лідер Ден Сяопін пояснював їх відомою крилатою фразою: «Не важливо, якого кольору кішка. Важливо, щоб вона ловила мишей». Оцінювати треба не гасла, а конкретні результати. Реформи, на думку Ден Сяопіна, мають сенс лише в тому разі, якщо вони, по-перше, ведуть до зростання виробництва, по-друге, поліпшують життя людей, по-третє, примножують сукупну міць країни. За чверть століття валовий внутрішній продукт Китаю збільшився вшестеро, особисте споживання на кожного жителя — в три з половиною рази. З'явилося 250 мільйонів чоловік, спроможних купувати товари тривалого користування. І все це завдяки тому, відзначають експерти ООН, що в Китаї створені найсприятливіші умови для інвесторів. Далі йдуть такі країни, як Індія, США, Росія. Україна лише замикає двадцятку країн у цьому дуже важливому рейтингу.

Треба сказати, що багато років харківська влада намагалася взагалі не брати до уваги проблеми промислових підприємств. Логіка була такою: міська влада працює над життєзабезпеченням міста, а успіхи або невдачі заводів і фабрик — це особиста справа цих трудових колективів.

Сьогодні за обсягами іноземних вкладень Харків посідає третє місце в Україні. Тільки на початок осені минулого року харківськими підприємствами, суб'єктами спеціального режиму інвестиційної діяльності, залучено інвестицій на загальну суму більш як 260 мільйонів доларів. З них майже 53 мільйони — іноземні інвестиції. Всесвітньо відомі рейтингові агентства, говорячи про Харків, заявляють, що його економіка розвивається, незважаючи на складну політичну обстановку в країні.

Минулого року найістотніший внесок в економіку зробив бізнес Франції, Великобританії й В'єтнаму. Значно покращилося й співробітництво з російськими компаніями. У Харківській міській раді вважають, що краща економічна політика — це мистецтво дружити з усіма. Місту інвестиції потрібні, і не важливо, з яких країн вони приходять. Водночас, зазначають експерти, через нестабільну політичну ситуацію низка інвесторів заморозила реалізацію своїх проектів у Харкові. Вони зайняли вичікувальну позицію до відновлення злагодженості в роботі політичної й ділової еліти міста.

Найближчим часом Харківська міськрада планує залучити й внутрішні інвестиції на суму до 500 мільйонів гривень. Спрямувати кошти місцева влада збирається на придбання спеціалізованої техніки, будівництво доріг і впровадження енергозберіжних технологій на комунальних підприємствах.

Якщо ж говорити про велику харківську промисловість, то слід зазначити, що насамперед інвестори звертають увагу на ті підприємства, чия продукція найбільш затребувана. Такі заводи-гіганти, як «Турбоатом», «Електротяжмаш», «Хартрон», мають змогу залучати додаткові інвестиції в місто для виробництва нової продукції. Великі сподівання в Харкові покладають на тракторний завод, що фактично відновлюється з руїн завдяки російським інвестиціям.

На жаль, не все гаразд поки що з Харківським авіазаводом, є проблеми на заводі ім. Малишева, де раніше вироблялася спецтехніка й дизелі для залізничного транспорту. Але тут керівництво — амбіційні люди з новим ринковим мисленням. Тому є надія, що в найближчому майбутньому ці заводи обов'язково твердо стануть на ноги.

У зв'язку з цим можна також говорити й про те, що інвестори виявляють цікавість до будівництва нових мікрорайонів, так званого соціального житла, що дасть змогу відселити людей зі старих аварійних будівель у центрі міста й надати цій частині Харкова такого вигляду, який би відповідав вимогам XXI століття.

У місті відбувається масова заміна застарілого обладнання в газовому господарстві, на підприємствах опалювального комплексу, у водогінних мережах, де технічне зношування давно вже перевищило припустимі норми. Розроблено програму передання низки комунальних підприємств у концесію, що передбачає значні капіталовкладення в об'єкти.

Особливий інтерес інвестори виявляють до міжнародного аеропорту «Харків». Передбачається, що через чотири роки місто володітиме одним із кращих аеропортів в Україні. Значні кошти планується інвестувати в ті об'єкти, які задіюватимуться для проведення матчів «Євро—2012» у Харкові.

Частина матчів має відбутися на харківському стадіоні «Металіст», що до цього часу повинен бути докорінно модернізований. Одночасно має здійснитися масштабна реконструкція прилеглого до стадіону житлового району. Інститут «Харківпроект» проектує реконструкцію й розширення трибун стадіону, сонцезахисне покриття над трибунами, будівництво багатоповерхового паркінгу. Загальна площа зони реконструкції становить близько 42 га. На цій території, що отримала назву «Металіст-сіті», буде оптимізована вулично-дорожня мережа для поліпшення транспортного зв'язку з вокзалами, аеропортом і центром міста, побудовані багатоповерхові автостоянки і для відвідувачів стадіону, і для населення району. Передбачається розвиток спортивного комплексу, реконструкція наявних і спорудження нових об'єктів торговельного й соціально-культурного призначення, будівництво житла. Загальна сума інвестицій у район, який після реконструкції повинен стати одним з найпривабливіших куточків Харкова, оцінюється майже в 2,5 млрд. грн.

Микола КОСИЙ.

На знімку: реконструкція харківського стадіону «Металіст» триває повним ходом.

Фото Михайла КУЧНЄВА.

* ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА * ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА * ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА *

В автономії не чути голосу Києва

Повідомлення про те, що унікальна за фактажем, глибиною аналізу, ілюстративним рядом книга у понад півтисячі сторінок «Еволюція влади» — авторства наших професійних оглядачів, коштує всього 20 гривень, а передплата триває до 15 березня, ми транслюємо на радіо ДТРК «Крим». Та наші сподівання сповістити якомога більшу кількість жителів півострова про вихід у світ безперечно цінного для багатьох грунтовного видання, на жаль, не справдилися. А все тому, що, виявляється, інформацію нашу почує... жалюгідна кількість радіослухачів, бо проводове державне радіо на півострові агонізує, і вже давно.

Власкор Національного радіо в автономії, заслужений журналіст України Анатолій Полонський скрушно зауважив з цього приводу:

— Надто багато кримчан, котрим не байдужа доля нашої країни, позбавлені на півострові можливості чути важливу державницьку інформацію. Ситуацію, яка склалася у системі державного радіомовлення у Криму, без перебільшення можна назвати катастрофічною. А ще п'ятнадцять років тому на півострові було близько мільйона радіоточок. Тепер їх там (без Севастополя) менше 130 тисяч.

Украй тривожна ситуація склалася в Сімферополі. У місті з населенням 380 тисяч душ залишилося всього ледь 16 тисяч радіоточок. Не кращі справи і в інших містах, селищах та селах автономії. А в Сімферопольському районі проводове радіо вже не працює ніде — не почуєш його в жодному селі. Фактично зруйнована мережа проводового державного радіомовлення у Чорноморському, Роздольненському, Первомайському, Ленінському районах. А практика засвідчує: якщо в будинку чи квартирі відсутня радіоточка, то радіо (зважте — державне) тут уже не слухають. Проблему значно ускладнює відсутність у Криму, та й загалом в Україні, підприємств, які випускали б проводові радіоприймачі. Хоча опитування засвідчують, що попит на них, особливо у літніх людей, досить великий.

— Не буває такого дня, щоб на державне радіо «Крим» не надходили телефонні дзвінки від цієї

Телефони корпунктів: Одеса — (048) 237-92-27; Харків — (057) 705-18-44; Сімферополь — (0652) 22-33-23

Один із сошкою, а семеро — з ложкою

ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА

За своїм економічним потенціалом Запорізька область належить до найрозвиненіших регіонів країни. Проте під розвитком мається на увазі не тільки підвищення добробуту громадян, а й виконання ними конституційного обов'язку «сплачувати податки і збори у порядку та розмірах, встановлених законом». За цим показником область теж у числі перших.

За 2007 рік до загального фонду Державного бюджету з регіону надійшло 3 мільярди 590 мільйонів гривень, що на 437 мільйонів гривень більше, ніж за 2006 рік. Простежується стійка тенденція динамічного зростання надходжень усіх видів податків. Левову частку в їхній структурі становлять податки на прибуток (1 мільярд 572 мільйони гривень), на додану вартість (1 мільярд 99 мільйонів гривень) та акцизний збір з вітчизняних товарів (713,6 мільйона), а це означає, що основне навантаження щодо наповнення бюджету припадає на підприємства різних форм власності, установи, організації та приватних підприємців.

На даний момент в області зареєстровано більш як 40 тисяч юридичних та майже 107 тисяч фізичних осіб, котрі є суб'єктами господарювання. Їхній внесок в економіку, а відповідно і до державної та місцевої скарбниці, різний. Якщо ВАТ «Запоріжсталь», ЗАТ «Запорізький автомобілебудівний завод», ВАТ «Дніпроспецсталь», ВАТ «ПБК «Славутич», ВАТ «Мотор-Січ», ВАТ «Запоріжтрансформатор», ВАТ «Запорізький абразивний комбінат», ЗАТ «Запорізький залізорудний комбінат» та інші промислові гіганти щороку відраховують сотні й десятки мільйонів гривень, то підприємці, котрі працюють за спрощеною системою оподаткування, цим похизуватися не можуть, хоча роблять одну велику справу. Крім того, відповідальність за своєчасну й повну сплату податків перед державою вони несуть таку само, як і лідери, тому кращі з них морально заохочуються.

Так само відповідальні перед державою й усі ми, працюючі, бо навіть скромні зарплати, коли їх не приховувати від оподаткування, здатні творити чудеса. Про те, що «разом нас багато», свідчить така цифра. Завдяки підвищенню заробітної плати та поліпшенню індивідуальної роботи податківців із працюючими порівняно з 2006 роком в області додатково залучено 2,8 мільйона гривень податку з доходів фізичних осіб. А це — основа місцевих бюджетів, у які за 2007 рік загалом надійшло більш як 1,7 мільярда гривень.

За даними ДПА у Запорізькій області, понад 96 відсотків зареєстрованих платників податків співпрацюють з нею добровільно. Проте не все так просто, як здається на перший погляд. Навіть адміністрування прозорих фінансових джерел — надзвичайно копітка робота, але, крім технічних помилок бухгалтерських служб, є ще й такі неприємні речі, як податкові борги та тіньовий бізнес. Тим, хто потрапляє під «державний кулак», не позаздриш. І все ж ДПА у Запорізькій області, застосовуючи передбачені законодавством заходи впливу до підприємств-боржників, аж ніяк не має на меті їхнє банкрутство. Це — крайній захід, до якого вдаються дуже рідко. Однак 445 підприємств уже дохазяйнувалися до банкрутства. Застосування ж законодавчих ліберальних заходів не завжди дає очікуваний економічний ефект. Виникають ситуації, коли після списання безнадійних боргів нечисті на руку директори, підприємці та бізнесмени доводять свої підприємства до нових боргів. Втім, ми ще не навчилися жити за правилами, котрі не мають винятків. Тому, крім співбесід у різних комісіях, стягнення через суд податкового боргу за рахунок майна, реалізації заставних активів та вилучення готівкових коштів, у окремих випадках платникам, які на ділі прагнуть виправити ситуацію, надаються податкові кредити. І це допомагає знову увійти в русло нормальної роботи.

У Державній податковій адміністрації ведеться щоденний моніторинг боржників, серед яких в окрему групу виділені підприємства, чий податковий борг — більше мільйона гривень. Нині таких «невдах» в області налічується сімдесят, але з кожним місяцем їх стає менше. Останнім часом із чорного списку викреслили ВАТ «Запоріжобленерго», ВАТ «Дніпроенерго», управління зв'язку заводу «Радіоприлад», ВАТ «Запорізький лікеро-горілчаний завод», ЗАТ «Запоріжбуд», ТОВ «Сталевий дім» та низку інших великих підприємств. Водночас заходами примусового стягнення за 2007 рік забезпечено 121,1 мільйона гривень надходжень, завдяки чому сума податкового боргу на початок 2008 року скоротилася до 454,4 мільйона гривень.

Певна річ — працювати у фіскальному органі не вельми легко й приємно, та йдеться поки що про те, що лежить на поверхні. Справжня робота податківця — це глибокий аналіз усіх процесів, що відбуваються в економіці, та визначення суб'єктів тіньового бізнесу й схем приховування їхніх прибутків від оподаткування чи мінімізації, тобто свідомого заниження сум, з яких робляться відрахування до державної скарбниці. На жаль, нині це типове явище. Використовуючи суперечності нашого законодавства, значна частина бізнесменів не лише набиває собі кишені грошима, не даючи в бюджет жодної копійки, а ще й прагне урвати з нього чималенькі суми. І спіймати їх на гарячому та довести факти злочинної діяльності дуже складно.

Втім, як зазначив керівник податкової служби області Іван Ковальчук, податківці мають ретельно відпрацьовувати підприємства-мінімізатори та використовувати цей резерв. Отже, на послідовників сумнозвісного Остапа Бендера є управа. Завдяки проведеному фінансовому моніторингу податківці виявили, що, наприклад, одне таке підприємство із заловими доходами у 500 тисяч гривень до казни сплачує лише 0,07 відсотка. Тобто у середньому аж по 350 гривень на місяць, тим часом як мало мільйонні обсяги продажу продукції протягом року. Методом аналізу була визначена й своєрідна «група ризику», що налічує майже 600 підприємств. Спеціалізуються вони переважно на виробничій діяльності та оптовій торгівлі, найчастіше — металобрухтом і горючо-мастильними матеріалами. Подальші перевірки показали, що низка таких фірм зареєстрована на підставних осіб, за спинами яких здійснюються різноманітні фінансово-економічні махінації. Інші ж усіляко приховують свої прибутки від оподаткування, виплачують зарплату в конвертах, утримують нелегальних працівників, а найнахабніші ще й заявляють суми до відшкодування ПДВ з бюджету. Для прикладу достатньо взяти спрощену систему оподаткування, яка дає змогу успішно розвиватися суб'єктам малого та середнього бізнесу. Адже, відрахувавши до бюджету 6 відсотків єдиного податку, решту коштів вони залишають собі. Тож якби 600 підприємств-мінімізаторів сплачували податки хоча б за спрощеною схемою, не приховуючи свій десятимільярдний валовий дохід, ця сума становила б не менше 250 мільйонів гривень на рік. Іншими словами, добра частина річного бюджету Запоріжжя.

Реально ж за всіх негараздів чинного законодавства податковий потенціал підприємств «групи ризику» становить більш як 23 мільйони гривень на місяць, але ці кошти спритні бізнесмени та відверті шахраї прагнуть перетворювати на розкішні лімузини, царські «хатинки» в приміських зонах, безкінечні поїздки на заморські курорти та в нічні розваги у фешенебельних ресторанах і казино. Про розмах, а точніше — розгул нелегального бізнесу свідчить хоча б те, що податковою міліцією у 2007 році в сфері економіки порушено 271 кримінальну справу. З незаконного обігу було вилучено товарно-матеріальних цінностей на загальну суму 10,8 мільйона гривень, припинено діяльність 51 «підпільного» цеху, з яких 31 — з виробництва фальсифікованих лікеро-горілчаних виробів. Крім того, 155 підприємств, котрі мають ознаки «фіктивності», та 12 нелегальних конвертаційних центрів, за якими вилучено та стягнуто до бюджету 1,1 мільйона гривень. Попереджено 108 випадків незаконного відшкодування ПДВ з бюджету на загальну суму 151,1 мільйона гривень. Загалом же за результатами вжитих підрозділами податкової міліції заходів протягом 2007 року до бюджету надійшло коштів у сумі 118,4 мільйона гривень.

Тож можна сказати, що податківці свій хліб даром не їдять.

Микола МАНЬКО.

На знімку: під час перевірки податківцями роботи підприємців на Центральному ринку Запоріжжя.

Фото автора.

ПЕРЕВІРКИ

Виявлено розтрату

Ревізори КРУ в Івано-Франківській області під час перевірки Тлумацького територіального центру з обслуговування пенсіонерів та одиноких непрацездатних виявили незаконні видатки на суму 225 тис. грн., у тому числі розтрату матеріальних цінностей на майже 61 тис. грн.

Матеріали ревізії передані до прокуратури області. Хоч штатний розпис мав чіткі межі, директор центру ще у 2006 році ввів кілька нових посад, начебто для кращого догляду за старенькими. В області на утримання додаткових сторожів незаконно було витрачено 10,5 тис. грн., а непередбачені посади заступника директора терцентру та оператора комп'ютерного набору обійшлися державі в 16,5 тис. грн. З вересня 2007 року штатний розпис знову незаконно розширили — до нього ввели посади завввідділу організації грошової та натуральної адресної допомоги малозабезпеченим громадянам та ще одного, вже четвертого, сторожа. Водночас з'явилися і посади лікаря та медсестри стоматологічного кабінету, хоч стоматкабінету в терцентрі ніколи не було.

Чомусь директор особливо переймався охороною об'єкту, бо для підсилення її залучив приватну особу, послуги якої з червня до грудня 2006 року обійшлися закладу в 3 тис. грн. У 2007 році той само директор взяв на роботу ще двох сторожів, які охороняли приміщення управління праці та соціального захисту населення Тлумацької РДА, на оплату праці яких незаконно витрачено понад 12 тис. грн. Крім того, щедрий на посади керівник терцентру взяв на роботу завідувача недіючого стаціонарного відділення для постійного проживання одиноких непрацездатних осіб. На це пішло ще 10 тисяч гривень.

У той само час окремим працівникам центру протягом 2007 року заборгували більше 30 тис. грн. зарплати. А загалом борг з неї тягнеться тут ще з 2006 року та становить 65 тисяч гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

* ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА * ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА * ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА *

категорії слухачів, — зауважує Анатолій Полонський. — А для незрячих, старих, малозабезпечених, самотніх, прикутих до ліжка важкою хворобою людей проводове радіо — єдине джерело одержання різнобічної інформації, єдина розрада. Ті, кого доля позбавила здоров'я, можливості займатися улюбленою справою, спілкуватися з друзями, тепер уже не мають змоги слухати радіо.

Однак у кримській філії «Укртелекому» розуміти цього не хочуть. У її керівництва аргумент один: «Якщо держава вважає, що проводове радіо потрібне, то нехай вона його і фінансує — як належить. Адже зараз від нього для зв'язківців — одні збитки».

Якщо місцеві стратеги й надалі залишатимуться такими байдужими до цієї проблеми, то центральна апаратна Сімферопольського радіовузла вже невдовзі буде демонтована. «Такий намір є, — каже Анатолій Іванович, — усі інші служби з будинку радіовузла вже виведено». Його приміщення, розташоване у центрі міста, планують передати під прибутковий офіс...

На недавній технічній раді філії «Укртелекому» проводовому радіо було дано «відмашку» — ситуацію пущено на самоплив, тобто чекають, коли залишене без догляду державне радіо (атрибут державності!) сконає. Замість недавніх 42 монтерів, які відповідали у Сімферополі за технічний стан проводової радіомережі, тепер їх залишилося всього три, та й ті можуть у будь-яку хвилину звільнитися... «Навантаження велике, аж ніяк не співмірне з зарплатою, — пояснюють вони, — а відновлювати проводову мережу нічим — катастрофічно бракує матеріалів». Тож заявки населення на ремонт проводової радіомережі вже давно не виконуються. Люди стомлюються чекати, й відмовляються від державного проводового радіо в Сімферополі аж по тисячі(!) абонентів щомісяця.

Але ж, скаже дехто, держава має не лише проводове, а й ефірне радіо. Не тіште себе надією! Слухати в Криму радіопередачі з Києва не можуть навіть власники багатохвильових приймачів (тих, які працюють від електромережі). Довгі хвилі Крим не приймає вже дуже давно, а останнім часом не чути Києва і на середніх хвилях. Ось така створилася, вважайте, глобальна блокада інформації, думки й пісні з материкової України. Щоправда, у січні цього року на середніх хвилях де-не-де «прорізався» голос каналу «Культура». Але такий кволий та немічний, що його ледве чути, а серед атмосферних перешкод «голос Батьківщини» (точніше сказати — шепіт) зникає зовсім.

Сигнал же основного — першого каналу Національного радіо на середніх хвилях до Криму не доходить зовсім. Почути голос нашої держави на півострові можна лише на ультракороткій хвилі 4,54 метра. Однак у більшості сучасних радіоприймачів цей діапазон відсутній. А старі (радянського виробництва) великогабаритні приймачі залишилися в минулому столітті, вже майже всі вийшли з ладу і не працюють навіть у найпозабутніших селах.

Ось так, автономія вже стала «незалежною й відрубною від України», точніше кажучи — поки що від її державного інформаційного простору...

Лише в Севастополі — окремому регіоні з особливим статусом — ситуація у радіомовленні докорінно відрізняється від прикрої загальнокримської. За інформацією головного редактора Севастопольського міського радіомовлення Світлани Цепальової, сьогодні у місті-герої працює 154 тисячі радіоточок (порівняйте зі скромними сімферопольськими шістнадцятьма тисячами й загальнопівострівною цифрою — 130 тисяч). Причому, якщо в інших населених пунктах автономії спостерігається стрімке і дедалі бурхливіше зникнення квартирних радіоточок, то в Севастополі проводова мережа невпинно розширюється. За останні чотири роки кількість абонентів тут збільшилася на 84 тисячі. Розширенню проводової радіомережі тут сприяє, зокрема, і те, що у разі, коли новоспоруджений будинок не радіофіковано, держава комісія відмовляється підписувати акт про введення його в експлуатацію.

Схоже, що ситуація у проводовому радіомовленні залежить не тільки від державного фінансування, а й від ставлення до нього місцевої влади, «Укртелекому» та його філій у регіонах. І, звісно, від самої країни, голос якої мають право і потребу чути всі її жителі.

Віктор ХОМЕНКО.

ДО ДОШКИ!

Аптеки, перукарні замість гуртків

Прокуратура столиці, фахівці контролюючих органів та освіти перевірили дитячі позашкільні заклади.

Нині у Києві живе понад 540 тисяч неповнолітніх, для яких створено 181 позашкільний заклад. Проте безплатно їх відвідувати можуть лише 20 відсотків дітей. Натомість у стінах установ з'явилося безліч комерційних підприємств — комп'ютерні клуби, салони гральних автоматів, спортивні секції тощо.

Зокрема, встановлено факти використання приміщень не за призначенням, передачу їх в оренду (аптеки, перукарні)... Так, понад рік надавалися в оренду під офіси кімнати Палацу дитячої та юнацької творчості Солом'янського району.

В одній із шкіл мистецтв Дарницького району розташована перукарня, договір оренди якої закінчився ще торік; у дитячо-юнацькій спортивній школі Деснянського району без договору працює рекламна компанія.

За результатами перевірки внесено 20 документів прокурорського реагування, до відповідальності притягнуто 16 посадовців.

Мирослава МУШКА,
прес-секретар прокурора.

Київ.

КЛАСНІ НОВИНИ

За реконструкцію студентської столиці взялися діти

Упорядкувати харківські вулиці обіцяють харківські студенти, яких у місті майже 300 тисяч. Михайло Добкін, градоначальник, одержав на розгляд концепцію реконструкції Красношкільної набережної, виконану старшокурсниками Національної академії міського господарства, до слова, єдиного в країні навчального закладу такого профілю.

Набережна, за задумом авторів, має стати екологічною оазою у великому промисловому місті.

До речі, озеленення міста й надання йому вигляду сучасного європейського мегаполіса — одна з головних турбот місцевої влади. Торік у Харкові з'явилося чотири фонтани, нинішнього буде побудовано ще шість.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Хліб з маслом за рахунок студентів

ДО УВАГИ МІНІСТРА

Коли почула про інцидент у стінах колись шанованої альма-матер, я не повірила. Люди не можуть бути такі жадібні, такі аморальні й жорстокі, думала.

Я запрошувала закордонних друзів до нас, була горда, коли чула, що ім'ярек закінчив мій університет.

Тепер мені соромно навіть згадувати його, і ніколи в житті не запропоную вчитися в цьому розсаднику беззаконня й хабарництва.

«Тут лікарем стати не можна! — має бути написано на вході до вузу. — Ми порушуємо договірні зобов'язання, не поважаємо студентів, обманюючи їхні очікування й надії на майбутнє! Ми використовуємо посади в корисливих інтересах! Перебуваючи у нас, ви станете беззахисними, не зможете протистояти нам і домогтися справедливості».

Сьогодні тут навчаються більш як 1300 іноземних студентів. На момент вступу їх ознайомили з умовами проживання й розміром плати за весь період навчання. Але, провчившись кілька семестрів або курсів, студенти опинилися в дурнях.

Їм оголосили, що сума збільшується на 10 відсотків, і тих, хто не оплатить, не допустять до занять.

Як наслідок, жадібна адміністрація вузу обманює іноземців, які бажають здобути медичну освіту в Україні. Обман цей коштує близько 300 тисяч доларів на рік.

До того додайте, що вартість навчання щорічно збільшується на 200—300 доларів (2004-го — 1800, 2005-го — 2000, 2006-го — 2200, 2007-го — 2500). У жовтні 2007-го комісія з Києва «відкрила» очі наївному керівництву: гроші повинні надходити в бюджет держави. Тоді договори між університетом і першокурсниками ще не було укладено. Щоб не перераховувати гроші в бюджет і зберегти «свої» 10 відсотків, адміністрація вписала в договір 2500 доларів і не підвищила таксу, щоб не викликати невдоволення 500 закордонних першокурсників. Укласти договір довірили... фірмі-посереднику. Тепер ректорат вимагає від студентів минулого набору підписання нового договору, в якому передбачено плату в... 2550 «зелених».

В якій ще країні посередник бере за свої послуги протягом усього курсу навчання?

А тепер про мову навчання. Договором передбачена російська, а реально з першого дня пропонують безліч обов'язкової літератури українською. І ваші проблеми, якщо ви її не розумієте!

Іноземці не проти навчання державною мовою, але про це треба попереджати до укладання договору й запропонувати студентам підготовчий курс.

Але нікому це не цікаво, адже гість — це постійне джерело інвалютних грошей! А як легко вимагати у погано розуміючого медичні терміни першокурсника за здачу заліків та іспитів!

Студенти зверталися по «гарячій лінії» до МОНУ, але їм дали телефони галузевого міністерства, а там лише цікавляться їхніми прізвищами, нехтуючи самою проблемою.

Вона, до слова, хвилює не тільки спудеїв медвузів, тому що кількість незадоволених знаннями, отриманими в Україні, і ставленням до іноземних студентів, зростає з року в рік.

Ніка ГАЙТАН.

Австрія.

Найбільша цінність — добре ім'я

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Хлопчики й вчителі-чоловіки тут носять кіпи. У класах — не більше 8-10 учнів, яких на заняття й по домівках розвозить автобус. Їх смачно й безкоштовно годують: 80 відсотків учнів — діти з незаможних родин. Спеціальну школу «Хабад» з етнічним ухилом заснувала місцева єврейська громада.

Завдання закладу директор Віталій Бронштейн формулює так: «Ми не прагнемо з усіх зробити мудреців, головне, аби розумна дитина не стала дурнем». Приватний навчальний заклад цьогоріч відзначає 15-річчя. «Хабад» — це абревіатура слів «хохма», «біна» і «даат», котрі перекладаються як «мудрість», «розуміння» та «знання».

«Хабад» не ставить за мету лише релігійне виховання, але уроки традицій тут обов'язкові. Крім загальноосвітніх предметів, у школі вивчають мову, історію, культуру єврейського народу.

Дітей в заклад приймають винятково за національною ознакою, до вчителів таку вимогу не висувають.

П'ять років тому школа відмовилася від державного фінансування. Утримують її єврейська громада та закордонні благодійники. Торік ЗОШ пройшла атестацію і одержала «вищий рівень з відзнакою». А її директора удостоєно звання «Заслужений працівник освіти України». Віталій Бронштейн — людина без стереотипів, з нетрадиційним мисленням, з талантом не лише словесника, педагога, а й непересічного фотохудожника. Утім, останнім не звик хизуватися, і хоча захоплюється мистецтвом «писати світлом» ще з дитинства, багатющу колекцію фотознімків показує лише найближчим людям. А друзів радує несподіваними листівками з їхніми портретами та власними жартівливими віршами.

Охочий до оригінальностей. Приміром, на вході до його кабінету висить «стіннівка»: «З вами говорить директор...» Дуже офіційне фото: у широкополому капелюсі, окулярах, з серйозним виразом обличчя Віталій Абрамович нагадує дітям, що новорічні свята закінчилися й час серйозно братися за навчання.

— У нас створено всі умови для розвитку талановитої і не дуже дитини, — зазначає директор. — Ми ставимо за мету підтягти загальний рівень розвитку, і дати можливість виявити свої здібності. Ми прагнемо, щоб все працювало на дитину, щоб усі творили. Найбільший «нероба» в школі — це сам директор, — каже Віталій Абрамович. — У мене дві ролі: камертон, який повинен уловлювати й відображати «звучання», і коректор, який тут же має все підправити, «настроїти» і пильно стежити, аби, крім нього, не було жодного нероби.

Ми вчимо дітей, що гроші — це засіб, за допомогою якого можна розв'язати багато проблем, і головне, зробити масу добрих справ, — продовжує директор. — Євреї вчать любити ближнього. І з дитинства знають, що найбільша цінність — добре ім'я людини.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

На знімку: у шкільній бібліотеці.

Фото автора.

«Шкільний автобус» пробуксовує

РОБОТА НАД ПОМИЛКАМИ

Незважаючи на чинність загальнодержавної, обласної та районних програм «Шкільний автобус», 942 дитини добираються до шкіл пішки або попутним транспортом.

Найбільше їх в Голованівському, Компаніївському, Петрівському, Кіровоградському, Онуфріївському районах.

За словами голови Долинської районної ради Олександра Коробила, для підвезення школярів потрібно придбати вісім автобусів.

— Колись ми активно включилися у розв'язання проблеми, — зазначає Олександр Павлович. — Спочатку справа загальмувалася, коли Київ вирішив провести тендер централізовано. З того ми нічого не отримали. Тож вирішили розраховувати на власні сили і місцевий бюджет. Нині частина коштів виділяється з районного бюджету, як субвенція, частина — із сільського. Свій внесок робить зацікавлене підприємство.

Фахівці, втім, вважають, що без втручання Верховної Ради проблема навряд чи розв'яжеться. Сільські ради не є суб'єктами господарювання і брати на свій баланс автотранспорт не можуть. Для цього потрібно створювати комунальне підприємство. Хто випускатиме автобус на лінію, перевірятиме стан здоров'я водія? Де брати кошти? На ці та багато інших запитань має відповісти законодавчий орган.

Натомість у Долинському районі знайшли, хай і тимчасовий, але вихід. Тут співпрацюватимуть з районним автотранспортним підприємством на умовах оренди.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

P. S. ***Коли матеріал готувався до друку, надійшло повідомлення: стан виконання обласної програми «Шкільний автобус» розглянуто на нараді в ОДА.***

Цю проблему названо однією з найгостріших (ще одна — забезпечення області медичними працівниками), розв'язанням яких оперативно займатимуться відповідні управління.

Загалом, зазначалося на нараді, Кіровоградщині потрібно майже 200 шкільних автобусів.

А як у них?

У Росії успішно реалізується національний проект «Освіта», в якому передбачено забезпечення шкіл автобусами (до слова, усі — жовтого кольору). Він, як відкрита книжка, став символом знань. Жовтого автобуса за останні два роки отримали від держави понад сім тисяч сільських шкіл.

ШИРШЕ КОЛО

Два музеї Коваля

У Новосафронівській загальноосвітній школі відкрито історико-краєзнавчий музей села. Його створив за активної допомоги дружини Ніни учитель історії та географії Геннадій Коваль. Це вже другий музей, створений Геннадієм Павловичем. Перший діяв понад десять років у будинку культури.

У вересні 2007-го вчитель створив «Школу молодих екскурсоводів» на базі сьомого класу. Діти отримали матеріали, опанували основи роботи екскурсовода.

Вони і виступали на відкритті музею перед великою аудиторією. Тетяна і Катерина Ніколаєнко, Христина Кім, Ольга Цаволик, Ганна Гончаренко, Олександра Бєлоцька, Лариса Чету надзвичайно цікаво розповіли присутнім про історію села, його мешканців, ветеранів тощо.

Крім історичних стендів, у музеї велика колекція кераміки, предмети домашнього вжитку трьох століть, унікальні фотографії, особисті речі видатних земляків.

Василь ЦАВОЛИК, директор школи.

Новосафронівка Новоодеського району Миколаївської області.

Поховати на Батьківщині, віддавши шану

Більш як 60 років відділяють нас від заключного акту трагедії, якою була Друга світова війна. Жодна подія не залишила в долях і пам'яті людства XX сторіччя такої безлічі глибоких шрамів, як це небувале за жорстокістю протиборство, що забрало десятки мільйонів життів людей різних країн і народів.

Щоб подібна трагедія не повторилася, наш борг і святий обов'язок: передати нинішньому і прийдешньому поколінням усю правду про війну. І насамперед про героїв, які відстояли честь, волю і незалежність народів, що нині живуть на Землі.

«Ніхто не забутий, ніщо не забуте». Цей заклик гуманізму настійно вимагає нашої усвідомленої дії. Рішучого і безкомпромісного кроку, спрямованого у бік активного пошуку і доведення до світового співтовариства нових прикладів доблесті воїнів, котрі жертвували собою вчора, щоб ми жили сьогодні.

У вересні цього року на адресу ради Організації ветеранів України надійшов офіційний лист — прохання департаменту Міністерства оборони США у справах військовополонених і осіб, зниклих безвісти, стосовно сприяння державними структурами України в пошуку інформації про обставини загибелі двох американських льотчиків у червні—серпні 1944 року.

Унаслідок несприятливої погоди, а також інтенсивного вогню зенітної артилерії в тому бою ескадрилья була розрізнена і втратила задані орієнтири. Найімовірніші місця катастрофи — чи то територія Румунії, чи то України. Залишається неясним, чиїми військами в той час була зайнята місцевість. Але можна стверджувати: сьогодні вона входить до нинішньої України.

Цей лист повертає нас назад на 63 роки, коли ВПС англо-американських союзників беззроздільно панували в небі Європи, не даючи перепочинку нашому спільному ворогові ні вдень, ні вночі.

До того самого часу, коли на аеродроми Полтави, Миргорода, Пирятина — стратегічно важливого аеровузла союзників антигітлерівської коаліції — приземлялися надпотужні гігантські американські «літаючі фортеці» та швидкісні винищувачі, задіяні в «човниковій» операції «Френтик» (у перекладі з англійського «шалений». — **Авт.**).

Руйнівно-потужні удари цієї операції відчули на собі багато які важливі військові, промислові, транспортні та інші об'єкти і в самій Німеччині.

Згадаємо про те, що в бомбардуваннях об'єктів супротивника на європейському континенті одночасно брали участь тисячні армади повітряних кораблів наших союзників, і їхні бойові втрати теж були чималими.

Хто тепер скаже: скількох льотчиків — наших побратимів у спільній боротьбі з фашистами чекала загибель далеко від рідної землі? А говорити треба! Про кожного з них окремо і на весь голос, щоб не згасала пам'ять про суворе минуле в ім'я миру, прогресу і щастя на Землі для нинішнього і майбутнього поколінь людей.

Ніхто з нині живучих не вправі залишатися байдужим до таких ось заключних рядків звернення: «Ми хочемо висловити наше щире сподівання на те, що спільною роботою зможемо знайти останки цих двох американських військовослужбовців, щоб доставити їх на батьківщину і поховати, віддавши їм шану».

Ентузіасти-ветерани підключилися до надання допомоги американській стороні. Усі вони близько до серця сприйняли звернення американських друзів України, і можна бути впевненим у тому, що вони зроблять усе від них залежне для розв'язання цієї проблеми.

Анатолій ВАСИЛЬЄВ,
полковник у відставці, член комісії з міжнародних зв'язків ради Організації ветеранів України, учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни.
Київ.

ФОТО З КОНВЕРТА

Жах: знову сніг! І коли вже закінчиться ця зима?..
Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.
Кіровоград.

Сімейний квартет

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Квіти, кажуть, — то диво природи. А я думаю, що найбільше диво — це люди, особливо, якщо вони мудрі, душевні, щирі. Всі ці риси властиві Чепіль Світлані Яківні — редактору Крижопільського районного радіо. Вона працює третій рік і вже встигла завоювати симпатію, повагу, шану і любов жителів району. Бо дуже здібна і талановита людина.

Світлана Яківна здавна захоплюється поезією, пише чудові вірші, які вдало вплітає у свої розповіді. Слухаєш її передачі про історію свят та давні традиції нашого народу та диву даєшся — звідкіля така обізнаність, з яких енциклопедій вичитано?..

Одного разу я була у студії і стала свідком того, як жінка замовляла привітання для свого 80-річного батька. Вона сказала, що її батько дуже хоче послухати одну старовинну пісню. А Світлана Яківна відповіла, що такої пісні в радіоархіві немає. Та замовниця наполягала: «Батько дуже просив, щоб цю пісню ви заспівали, бо дуже-дуже любить вас слухати». Ось так люблять і цінують Світлану Чепіль односельці.

Добрим помічником у роботі редактора є донька Галина Дмитренко, нині студентка-заочниця Київського університету культури, теж старанна і здібна. Маму і доньку можна часто побачити у трудових колективах крижопільчан, де вони збирають матеріали про видатних земляків.

У створенні радіопередач Світлані Яківні допомагають і двоє онучат: шестирічний Сергійко Дмитренко та чотирирічна Катруся Чепіль. Бабуся пише для них вірші, а вони з дитячим пафосом декламують їх.

Із великим задоволенням слухають крижопільчани радіопередачі, які створює сімейний квартет. Тож від імені своїх земляків щиро бажаю чудовій родині щастя, здоров'я і творчих успіхів!

Євгенія ГЕЛЬМАН,
вчителька-пенсіонерка.
Зеленянка
Крижопільського району
Вінницької області.

День захисника Вітчизни

За радянських часів 23 лютого відзначали неофіційний день чоловіків. До цього свята прекрасна половина готувала подарунки для своїх коханих, друзів, співробітників. Молоді хлопці у цей день відчували причетність до продовження почесної справи героїчних подвигів ветеранів Великої Вітчизняної війни. А кількість та якість подарунків від дівчат хлопцям, власне, визначали подарунки у відповідь — з нагоди 8 Березня.

Україна на початку незалежності робила спроби відмовитися від низки колишніх радянських традицій, але 23 лютого продовжували святкувати і військові, і цивільні. Це дуже популярне свято. І, напевне, тому 27 січня 2004 року Президент України підписав розпорядження про святкування 23 лютого Дня захисника Вітчизни. А яка ж історія цього свята?

Військова легенда розповідає... Узимку 1918 року німецькі війська намагалися пройти до Пітера, але на шляху до міста — Чудське озеро. Обійти озеро можна було через Нарву або Псков. І ось 23 лютого червоноармійські загони солдатів і матросів зупинили просування ворожих військ.

Але історичні довідки свідчать: не було блискучої перемоги. Натомість узимку 1918 року була створена Червона Армія, і 23 лютого революційно налаштовані вояки вступили в бій із німцями. Командував військовими силами Павло Дибенко. Оборона була організована вкрай погано, ворогові був відкритий шлях до Пітера, він зайняв Нарву та Псков...

А похід німців на Пітер було зупинено завдяки зусиллям царського (а значить — ворожого радянській владі) генерала Ніколаєва. Цей наступ німців призвів до того, що Росія була змушена підписати Брестський мир.

З 1922 року 23 лютого почали святкувати як День Червоної Армії. Пізніше — День Радянської Армії та Військово-Морського флоту. Але, дивна річ, самої Червоної Армії в 1918 році, який вважається роком її народження, ще не існувало, а власне бої з німцями почалися тільки в березні.

А пояснення ось у чому. У 1918 році наша країна нарешті перейшла зі старого стилю літочислення на новий — з юліанського календаря на григоріанський. Переважна більшість країн Європи зробили це ще у XVI столітті, тому відбулося зміщення історичних подій порівняно із сучасними датами. До переходу на нове літочислення 8 березня було 23 лютого, тобто саме 23 лютого відзначався Міжнародний жіночий день. Отже, жіночий день «переїхав» на 8 березня, а 23 лютого за інерцією продовжували святкувати як щось військово-революційне. Після розпаду СРСР 23 лютого нарешті дали ту назву, під якою свято живе й нині: День захисника Вітчизни.

Постає закономірне питання: чи повинно свято (у цьому разі День захисника Вітчизни) відображати героїчну цінність конкретної історичної події? Можна довго обговорювати це питання. Але, напевно, найголовніше те, що цього дня ми згадуємо про чоловічий військовий обов'язок, про Батьківщину, яка потребує нашого захисту, а також про те, що довкола нас багато людей, які пройшли випробування бойовими діями. До того ж, не можна нехтувати тим, що це єдиний «суто чоловічий» день на рік, тож хай чоловікам буде приємно!

Олександр СЕМЕРЕНКО.
Золочів
Львівської області.

Підвищення пенсій чи жарт?

Щиро дякую співробітникам редакції «Голосу України» за цікаві, правдиві та корисні статті. Улюблену газету передплачую і з радістю читаю вже чотири роки. А написати змусила чергова неправдива обіцянка про «істотне» збільшення пенсій, яка, переконаний, — жарт!

Моя дружина Тетяна Інокентіївна (1948 року народження) має трудовий стаж 35 років і 26 днів. З них більше 28 років працювала дояркою в колгоспі, у зв'язку з чим на пенсію пішла в 50 років. Має посвідчення ветерана праці. Так от, вона отримувала пенсію 505 гривень, а днями надійшло повідомлення про її збільшення. Тепер вона отримуватиме 532,71 гривні!

Підвищення на 27 гривень — це ж просто скарб! Шановні, «дуже дякую» за таке «істотне» збільшення. Вистачить на два літри олії.

Забули нині трудову людину, особливо селянина... Хто як хоче, так його й обманює.

Микола ЛОЗОВИЙ,
інвалід І групи, ветеран праці.
Богданівці
Деражнянського району
Хмельницької області.

Що вище клас авто, то більші штрафи

Наш уряд от уже вкотре намагається збільшити штрафи за порушення правил дорожнього руху. Нібито таке покарання приведе до зниження аварійності, злочинності. Але чи так це насправді?

Сьогоднішні дії ДАІ з посиленого патрулювання спрямовані на одне — підігнати статистику під нові тарифи, розплачуватимуться за якими прості люди. Це там, у Європі, звичайний поліцейський може запросто оштрафувати короля, прем'єра чи будь-якого іншого чиновника за порушення правил дорожнього руху. В нас же закони писані далеко не для всіх...

У зв'язку із цим я пропоную диференційовану систему штрафів. Тобто, нинішню залишити для водіїв таких марок авто, як «Запорожець», «Москвич» і «Жигулі». Адже на цих машинах їздять люди із середнім достатком. А для інших застосувати таку схему: що вище клас авто, то більші штрафи. Адже левову частку правопорушень здійснюють саме вони, які можуть зі швидкістю звуку проноситися по дорозі, ігноруючи всі правила. Тому я й вважаю, що все повинне каратися по справедливості. Купив круту тачку разом із правами — плати відповідні штрафи за порушення правил.

Петро ВАЩУК.
Чонгар
Генічеського району
Херсонської області.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 35 (4285)
П'ЯТНИЦЯ, 22 ЛЮТОГО 2008

Дві варіації на тему

Він і вона. І ще одна. І ще одна. Донецький обласний академічний український муздрамтеатр показав одразу дві варіації класичного сюжету «один плюс три». Перша з вистав — «Боїнг–Боїнг» М. Камолетті у постановці Олександра Аркадіна–Школьника. Головний герой Бернар крутить роман одразу з трьома дівчатами, стюардесами міжнародних авіакомпаній. Життя молодого чоловіка підпорядковане розкладу літаків. Через непередбачувані обставини одного дня всі три пасії опиняються в квартирі Бернара. Туди ж прибуває його друг Робер, який мріє влаштувати своє життя в Парижі.

Події розгортаються блискавично. Головні ролі у виставі віддано дуету Володимир Швець (Бернар) та Андрій Бориславський (Робер). Улюбленицею публіки стала Олена Хохлаткіна в ролі економки Берти, з її незворушністю і добрим гумором. Дівчат-стюардес грають Олена Лісогорова (Джейн), Інна Гвоздикова (Джанет) та Вікторія Наткіна (Джуді). Низка напружених і комічних ситуацій завершується хепі-ендом: усі щасливі й задоволені.

Комедія «Плачу вперед!» Н. Птушкіної у постановці Ірини Морозової, також поповнила

репертуар театру цього сезону. Тут є певні паралелі з «Боїнг-Боїнг». Навіть починаються обидві вистави однаково: в ліжку прокидаються він та вона. Сергій Лупільцев, який нещодавно перейшов до донецького театру з Маріуполя, дуже органічний у ролі Михайла, актора-ловеласа. Валентині Гаркуші (Олімпіада) вдається передати і цинізм, і романтичність водночас, притаманні успішній бізнес-леді.

Втім, за зовнішньої подібності кожна вистава має свою тональність. «Боїнг-Боїнг» я би порівняла з легкою французькою комедією, «Плачу вперед!» — з російським телесеріалом. У кожного з цих стилів — свої прихильники. Який прем'єрі судилося довше життя, вирішуватиме глядач. Поки що на обидві вистави біля театру питають зайвого квитка.

Ліна КУЩ.

На знімку: сцена з вистави «Боїнг-Боїнг».

Фото В'ячеслава ПАЩУКА.

ЛІТЕРАТУРНА КАРТА УКРАЇНИ

Трикутник

(Серйозні нотатки на берегах)

І торік ми, будучи в Криму, приїжджали вклонитися до могили Юлії Друніної і талановитого сценариста Леніініани Олексія Каплера. Лежать вони разом на українській святій землі. Їхні страждання за життя значущі, заслуги, внесені до світової культури, безперечні. У нашій колись спільній країні СРСР один був гнаний Сталіним жорстоко і немилосердно. Дочка Сталіна, Світлана Аллілуєва, опублікувала у свій час листи до Каплера, свого коханого. Цю книгу Аллілуєвої зачитував до дірок інтелектуальний світ. І вона любила цього чоловіка палко, глибоко і страдницьки. Напевно, було за що любити. Він був розумний, гарний, талановитий, популярний. Каплер був старший за Аллілуєву. Але не це, очевидно, розгнівало Сталіна.

Юлія Друніна зійшлася з ним після його вигнань, в'язниць. Кажуть, побувавши одного разу на Україні, в Криму, вони написали заповіт: поховайте нас там, разом.

Могила поруч з могилою Олександра Гріна.

До них ідеш повз неї.

Тут усе так тихо, так спокійно не тільки вночі.

Денна тиша, заспокоювач, діє на душу. Хочеться помовчати, озирнутися довкола.

Відразу пригадуєш: отут, неподалік — могила Мамая.

Уявіть, скільки століть пропливло над цією землею з Чорним її морем. Скільки хорошого тут пов'язано і з часом, і з предками, і з нині живущими. Їй–богу, соромно говорити тут про грішне — поділ мов.

1.

«Планета Юлія Друніна, або Історія одного самогубства»...

Ця книга — Миколи Старшинова, поета, однокурсника Юлії Друніної по Московському літературному інституту імені О. М. Горького, потім чоловіка Юлії.

Книга вийшла в 1994 році. Вже тоді Друніна мала планету свого імені. Кримські астрономи Микола і Людмила Черних відкрили нову малу планету, що одержала порядковий номер 3804, і назвали її ім'ям Юлі. Це не вписується в її нелегку долю, у поетичний земний ряд її любові до світу, Неба, землі.

Микола Старшинов, що пройшов по цьому злому світу війни, ладен був цілувати кожен вдалий рядок її вірша, пише про Друніну післявоєння — найважчого нашого часу, голодного і холодного, часу переможців.

У такому священному храмі — Поезії — начебто і не варто соромитися свого одягу. Тільки-но — пережито поранення.

Вони йдуть, уже закохані, мирні; земля не палахкотить в огні. Вона соромливо читає:

Возвратившись с фронта в сорок пятом,
Я стесняюсь стоптанных сапог
И своей шинели перемятой,
Пропыленной пылью всех дорог.

І відразу, мовби на вшанування обов'язку, який робив і робить людину вищою:

...Школьным вечером,
Хмурым летом,
Бросив книги и карандаш,
Встала девочка с парты этой
И шагнула в сырой блиндаж...

Це тільки тепер знаходяться «знавці» і скептики-критики, які вишукують у суворій воєнній поезії «те-то», буцімто тоді придумане. Багато хто тепер дивується: як це, у шістнадцять років, запасний артилерійський полк, підйом — о шостій, відбій — об одинадцятій, гарматка-сорокап'ятка. Як це в сімнадцять, що тільки-но почалися, після запасного — фронт? А з фронту, після перемоги, екстреним ешелоном — до самісінького афганського кордону; кур'єрська швидкість: там — нові вороги. Щоб їх «повчити». Гарт: п'ять км — туди, по пісках, п'ять км — назад, але по горах.

І відразу — в бій!

І ми покажемо цим квакаючим із зарубіжжя, що значимо і що несемо з собою світові. Ми непереможні, ми завжди готові — й нема нам перепон!

І так завжди в душі, хай і сім з лишком років строкової...

Хвилини щастя — Будинок офіцерів. І пісні, і танці, і вірші. Наші, ти прожив цим: слова, вилиті в золото, з тобою потім крокують по каракумських пісках. Мама, братики — це все ціле. І вся країна — ціла, непереможна.

Я тоді знав напам'ять багато віршів. У тому числі і Юлії Друніної. Мої однолітки були з обмеженою освітою. Слава Богу, мене прийняли в селянську, сільську школу в Тамбовській області. Закінчив дев'ять класів, а однолітки — по шість, п'ять. У війну лише двоє з мого призову закінчили десятилітки. Я відразу пішов у візники — у сорок першому призвали батька, пішли на фронт добровільно старші сестри — Ася і Шура. Залишився вдома за хазяїна.

Важко тепер уявити людей з низькою освітою, що просять: почитай Друніну! Почитай Симонова!

Читали і Юлію Друніну. Не в усіх була на фронті любов із санітарками, телефоністками. Але кожний намагався на фронті прикрити їх своїм тілом.

Микола Старшинов пройшов фронт.

Він любив Друніну за всіх загиблих і живих. Якщо комусь здається, що війна не зробила росіян, українців, казахів, узбеків і солдатів багатьох інших національностей у стосунках з жінками чистішими, вищими за саме лише бажання, — глибоко помиляється. Жорстока війна змиває гидоту і бруд з чоловіка.

Була віра в любов!..

Чому це могутнє, вагоме почуття і вело, і вело потім до піднесення країни. Змучені жінки були тепер поруч із тими, кого вже не втратиш навіки, кого не вб'ють. А жінкам, що пройшли пекло бойових дій і теж прийшли додому, не вбиті, не покалічені, залишилася сила звідтіля, з вогню і полум'я. Жінки-фронтовички шукали своєї долі впертo, щоб пізнати щастя і материнства, і вільного, не під команду, пошуку і щастя, і долі. Спільне життя в мирі тоді так об'єднувало людей, змушувало підкорятися мимоволі пориву — відбудуватися, залікувати рани, утамувати тугу за полеглими, зробити і за них країну багатою, впорядкованою і найпередовішою в світі. Усе це йшло під пісні, вірші, радянський запал.

Вишукана поезія Юлії Друніної того часу — мовби подих з минулого. Не забудемо! Не забудемо! Не забудемо ніколи!..

2.

...Ми всі стоїмо біля могили Юлії Друніної й Олексія Каплера.

Скільки людині треба, щоб залишатися людиною? Хвилюватися і хвилюватися в цьому старіючому світі! Усе видно далеко, страждання крутять долі. Війни давлять серце, минуле стоїть у строю і раптом ворухнеться шеренгами і піде знов. Тут, біля могили, долі цих люблячих і там, у вічності, настановляють, як жити, щоб ти був відповідальніший у кожнім своїм кроці, у кожнім своїм запальнім слові і з трибуни, і в вуличних політичних масовках, оплачених наперед і заздалегідь.

Нічому часом не навчилися! Той — синій, той — червоний, той — сіро-буро-малиновий, той узагалі ніякий — прийшов на шару, у ленінському курені — тусовка з горілочкою й пивом. На шару! Вождики проплатили! Їхній електорат зашкалює за сто відсотків: решта — це взагалі туфта, безпроцентна і нікчемна шантрапа. Тільки — Ми!

А в душі співають і плачуть слова війни (вже не пощадить нікого!):

...Но повсюду клубится за вами,
Поколеньям другим не видна,
Как мираж, как проклятье, как знамя,
Мировая вторая война...

Мені пощастило чути цей вірш із вуст самої Друніної в Київському політехнічному інституті. Зал мовчки встав і довго, довше за всіх з московських поетів, їй аплодував.

Доля! Вигнаний з газети за те, що не написав про редактора гидоту, я, за порадою розумних друзів, як то кажуть, пробрався в будівельний студентський загін політехнічного, в якому працював бійцем на будівництві дороги на Самотлор, будинків у Нижньовартовську. Мені здавалося, спочатку студенти цуралися мене. Якась підстава! Вже тоді «вільний дух протесту» витав у студентському поколінні. Але яке було моє потрясіння, коли командир «двадцятки» став захищати мене від інспектора, якогось професора, що приїхав, виявляється, і з приводу «гнаного», але вільного, який гуляє і підбиває до вольниці студентство. Знищити на корені! Він це казав мені в очі. Ніяка газета тебе не відміє!

Я тоді друкував матеріали в «Козу» («Комсомольское знамя»). «Він там, у Сибіру, сміється з нас!» Дем'яненко і «двадцятка» говорили по черзі, і говорили «політично гостро» (потім професор це обнародував) про гоніння на інакомислячих, «вони били в точку».

Дотепер вдячний керівництву Всесоюзного студентського загону і «Тюменской правде». Газета надрукувала мої нариси. Забігав і командир нашого загону: «Давай у відрядження куди хочеш!» Я сказав: працюватиму в «двадцятці»...

Найщасливіше було одного разу, після тяжкої роботи. У того самого відмінника (прізвище, убий, не пам'ятаю) була книга з дарчим написом Юлії Друніної. Він був на вечорі й організатором у недобудованому ще тоді спортивному комплексі.

Інше вже разом із сонцем тайговим — день і ніч однакові — кричало і бунтувало покоління. У гробовій тиші читав цей гарний хлопець з подарованої книги все підряд.

Війна повернулася сюди, до них. Вони розповідали, зі слів матерів і батьків, що було там, на війні. І чим переміг народ сильного і підступного ворога...

Я потім, забрівши в кедрівник, плакав, як мале дитя. «Вони наші! Наші!» Я пам'ятав кожне слово моїх захисників з нового покоління.

3.

Я мимоволі відхилився від опису самого вечора Друніної в політехнічному. Він кипів, вирував. «Технарі», інженери — ця без п'яти хвилин еліта, виявляється, читає! Вона сміливо виходить на сцену, розумно дякує і дякує. І все — Друніній. І все — її живим віршам. Запам'яталися слова одного студента:

— Я обов'язково куплю ваші книги і читатиму і мамі, й бабусі — вони фронтовички — вашу святу, живу як життя, творчість. Діти мої теж читатимуть, щоб із того часу ніщо не забулось.

Тут, у політехнічному, були овації за оваціями. Друніна скромно виходила на виклики, кланялася якось по-старомодному, з якоюсь скромною російськістю. Знаючи, де перебуває, вона прочитала «на ура» щось зі свого перекладеного на українську. Знову кричали: «Ще! Ще!»

Один хлопчина, першокурсник, вийшов на сцену і сказав:

вічного кохання

— Ми запам'ятаємо цей вечір назавжди! Будемо розповідати про нього всім!

Звичайно, дивним може бути мій цей здогад. Але коли ми стояли біля могили Друніної й Каплера, середніх років чоловік привів свою матір сюди. Він сказав: «Колись я мамі це пообіцяв...»

Його мама стала на коліна і почала молитися. Потім говорила вголос:

— Юлю! Юлю! Я ж теж санітаркою була! Щодня в чужій крові... Щодня — п'ятьох у медсанбат, а більше й більше — в похоронку! Юлю моя! Як же ми з тобою її, проклятущу, пережили? Ти, кажуть, училася, як складати розумно вірші! А я лише до технікуму і доповзла! Як народила синочків... Ось він один який! Це він мене напоумив до тебе прийти. У морі мирному хлюпочемось... А ти лежиш, бідолашна! Ще б жити та жити!..

Тоді, в політехнічному, я підійшов до москвичів, що були в одній творчій групі з Друніною. Сказав їм, що з газети. Добре було б, якби Друніна щось сказала чи черкнула пару слів.

Хвилин через п'ять Юлія підійшла сама до мене.

— Ви знаєте, де можна знайти дім Ахматової, Ганни Горенко? Чи залишився цей будинок? Чи є пам'ять про Гумильова в Києві?

Ми потім юрбою бродили по місту. Отут вона, Ахматова (Горенко), начебто вінчалася. Де точно — ніхто до пуття не знає. А хто і знає, боїться. Це в душах мислячих киян стояв сморід ждановських розправ із кращими російськими письменниками, і в першу чергу з Анною Ахматовою.

Я навіщось почав розповідати про ті часи, коли почалась аракчеєвщина ждановської постанови. З політвідділу прийшли мене агітувати виступити.

— Майоре, — якось по-особливому твердо й беззастережно сказав мій редактор, — навіщо ви намагаєтеся спокусити молодшого лейтенанта? У нього своя голова на плечах. Він знає, як виступати і де. Друкується тепер добре. А доповіді — це ваш обов'язок!

Мої московські друзі засміялися.

4.

Звичайно, Микола Старшинов любив Друніну щиро, глибоко. Це маленька за обсягом книга «Планета Юлія Друніна» тому свідчення.

Він ввів у неї найкращі її вірші. Ось третій за рахунком її вірш (укладач він сам):

Я только раз видала рукопашный,
Раз наяву и сотни раз во сне.
Кто говорит, что на войне не страшно,
Тот ничего не знает о войне...

Наступний за ним:

Целовались.
Плакали
И пели.
Шли в штыки.
И прямо на бегу
Девочка в заштопанной шинели
Разбросала руки на снегу.
Мама!
Мама!
Я дошла до цели...
Но в степи, на волжском берегу
Девочка в заштопанной шинели
Разбросала руки на бегу.

І за цим віршем — знаменита «Зінка». Покоління зачитувалися ним. Кожен рядок — антивоєнний. Він волає, плаче, закликає до миру.

Пам'яті однополчанки, Героя Радянського Союзу Зіни Самсонової. Цитую останні рядки:

«И старушка в цветастом платье
У иконы свечу зажгла...
Я не знаю, как написать ей,
Чтоб тебя она не ждала» (1944).

5.

Побут, скоріше, не знищив їхню, Старшинова і Друніної, любов. Нестатки, гонитва командировочна за копійкою. Усе було, але терпимо. Знищив і розлучив цю пару так званий спосіб тодішнього життя. Старшинов наводить рядки із його з Юлією «ходіння по верхах». Де якийсь концерт чи щось подібне. Юлію солдат пропускає, так хтось наказав. А Старшинова, теж знаного в народі, — гвинтівка на бойове положення. Він дзвонить дружині, та дзвонить Щипачову — сьогоднішньому хазяїнові. Дозволяють. Сам Щипачов виходить до них: завтра він прийме її.

На завтра Старшинов стереже двері, куди пішла дружина.

Друніна вибігає розпатлана, розгнівана. Степан Щипачов... хоче її!

Він, він сказав: «Чого ви боїтесь нашої близькості? Ніхто не довідається! А зате у вас залишаться на все життя спогади про те, що ви були близькі з великим радянським письменником!»

Вона плакала, цілуючи Старшинова. Вона любила його, тоді — тільки його одного!

Чи варто наводити арифметично вивірене:

«Любовью дорожить умейте,
С годами дорожить вдвойне.
Любовь — не вздохи на скамейке
И не прогулки при луне»...

Каплера, свого майбутнього суперника, Старшинов поміщає в книгу, певно, з болем. Але торжествує добропорядність і закон вічності: якщо ти любиш жінку більше за себе, віддай їй те, чого вона хоче!

Каплер був ніби в іншому її світі.

На фото вона стоїть за кріслом, він — у кріслі (**знімок додається**).

Вони умиротворені.

Вони — одне для одного.

Листи Світлани Аллілуєвої, яка так любила цього талановитого чоловіка, наче витають над ним. Її вони не зачіпають. Юлія Друніна є Юлія Друніна. Напевно, душею вона розуміє, що вистраждав від мстивого злого тирана цей чоловік. Хіба він підставлявся? Друніна вже розуміє, що значить цей світ. Не віддалася Щипачову — викреслено з видавничого плану книжку. Не написав цей чоловік про Сталіна... Тільки про Леніна, Леніна... Та ж це — людський подвиг. Відсидів безвинно!

Відсидів і за своє кохання. Трепетним було це кохання, взаємним. Вихована колишнім семінаристом, якийсь час затятим ленінцем, крадієм царської скарбниці (гроші — на благо ленінської революції), Світлана Аллілуєва, звичайно, пішовши проти волі батька, підставила свого нареченого-стиляго, інакомислячого, «занадто розумного і нахабного»... Розлютований Сталін міг би задавити, як таргана, як вошу, цього Ол. Як. Каплера.

Доля залишила його іншій жінці. Аллілуєва виїхала за кордон.

6.

Саме так — Ол. Як. — значиться ім'я й по батькові чоловіка, який лежить поруч зі світлокосим солдатом Другої світової війни Юлією Друніною.

Каплер Олексій Якович (1904—1979) — радянський кінодраматург, заслужений діяч мистецтв РРФСР (1969). Сценарії фільмів «Ленін у Жовтні» (1937) і «Ленін у 1918 році» (1939), разом з Т. С. Златогоровою — «Котовський» і «Вона захищає Батьківщину» (обидва 1943). Державна премія СРСР у 1941 і 1981 рр.

«Радянський енциклопедичний словник» (видавництво «Советская энциклопедия», 1981), за яким я даю дані про Каплера, і в тому вісімдесят першому не прохопився й словом про 1937-й — найкривавіший рік у світовій історії.

Я гадаю, багато про що вони — Каплер і Друніна — говорили між рядків.

На диво тепло і без злості говорить про нього у своїй книзі Микола Старшинов. Не злагодилось у нього з Юлією, вітер розніс минуле. «Я знаю, що Олексій Якович Каплер (після Старшинова — новий її чоловік. — **В. Ю.**) ставився до Юлі дуже зворушливо, був і за мамку, і няньку, і батька (Каплер був набагато старший за Друніну. — **В. Ю.**). Весь побутовий клопіт брав на себе. Він уладнав її стосунки з П. Антокольським і К. Симоновим. Він допомагав їй вийти до широкого читача...»

Ці, здавалося б, зовсім безневинні рядки я прокоментував би вже з погляду нинішнього дня. Поняття вчорашні — «владнати» з «пам'ятниками за життя» — це здійснити безприкладний подвиг. Зробити десять, не менше, моральних мертвих петель...

Старшинов підкреслює: вона не вписувалася в новий, прагматичний, час, виглядала вона старомодною зі своїм романтичним характером.

Я наведу з цього приводу один епізод з її так званого громадського, дуже почесного тодішнього життя. Її обрали депутатом Верховної Ради СРСР. Поставилась вона до цього зовсім байдуже. Часто не відвідувала сесії, потім і взагалі перестала туди ходити. Її обурювало: пропозиції про пільги колишнім воїнам Вітчизняної і воїнам, які пройшли Афганістан, навіть не вводяться до порядку денного. Йдуть сірі виступи ні про що. Вода в ступі.

Багато хто знав ціну тим виборам. За списком, за регаліями.

Після смерті Олексія Каплера, якого вона любила уже всім серцем і розумом, вона жила спустошено. Дочка її, Олена (від шлюбу зі Старшиновим), бачила, як згасає материне життя. Вона стежила за кожним її кроком: мати, поетеса велика і читана (вийшов двотомник її віршів, посипалися з усього світу листи... Радіти б!), часом говорить про насильницьку смерть. Раптом такі страшні слова: «Піти від усього цього, від начальницького радянського свинства».

Вона хотіла всім тим, хто захистив цю землю, усім народам добра, а не порожніх слів з трибун, засмальцьованих вождями обіцянок про потужне процвітання і вершинні досягнення.

Мені здається, на смерть вона йшла, як у ту рукопашну: дуже страшно, але треба, треба перемогти це холодне, чванькувате верховенство. Може, хоч на хвилинку замисляться ті, що ділять владу і народи!

Вона написала, як підкреслює Микола Старшинов, ледь не з десяток листів: дочці, онуці, зятеві, подрузі Віолетті, редакторові нового рукопису, до міліції, до Спілки письменників. У листах нікого і ні в чому не звинувачувала. На вхідних дверях дачі — записку зятеві: «Андрюшо, не лякайся! Виклич міліцію і відімкни гараж».

Вона отруїлася вихлопними газами.

Не віриться. До сьогодні в історії «розгорнутого соціалізму» не було визначено вину загибелі цієї світловолосої дівчини-солдата за всю гіркоту її життя — життя переможців Другої світової війни.

Ми раніш дуже піклувалися про переклад кращого літературного досвіду на українську мову. Недавно, з ініціативи Національної спілки письменників України, відбулися, на розуміння провідних спеціалістів у галузі літератури, великі збори племен і народів. Перекладаймо одне одного, перекладаймо не випадкове, а вічне, світове. Війна наша ввійде в історію як подія неординарна. Було знищено фашизм. Досвід письма сучасників гідний того, щоб його переносили з поколінь у покоління. Треба і Юлію Друніну записати хоча б на чергу зустрічі з новими читачами, котрі глибоко відчувають, як матерям, батькам, дідам і прадідам далася війна, відображена в її Поезії.

Могила Друніної і Каплера в Старому Криму — теж культурна пам'ятка. Старий Крим тепер заселили музеями К. Паустовського, Гріна, Леоніда Вишеславського. Стежки до них протоптано. У карту треба занести і російську поетесу, а також великого сценариста, що намагалися жити на світі чисто, глибоко вірячи в щастя, яке дається не всім.

Думаю, в цій нашій початій новій історії, історії єднання душ і вічних цінностей добра, ми краще зрозуміємо, де живемо і чим дихаємо.

Мир опановує Україною.

Володимир ЮГОВ,
учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни, полковник у відставці.

Грудень 2007—початок січня 2008.

Таємниці старого саду

25 лютого минає 137 років від народження Лесі Українки

Кажуть, дерева мають пам'ять. Тому щораз, як приїжджаю на колишню садибу Косачів у Колодяжному, насамперед іду до кущів кизилу — торкнутися його колючого гілля, почути шелест листя, може, розкаже мені щось нове про Лесю.

Посадила їх поетеса в березні 1907 року, в свій останній приїзд на Волинь. Дві привезені з Криму лозинки добре прийнялися і за сто літ розрослися у величезні кущі-дерева з десятками стовбурів. У кінці березня — на початку квітня вони вкриваються рясним цвітом, а восени дають щедрий врожай темночервоних ягід. Гості музею можуть покуштувати цих кисло-солодких з ніжним ароматом плодів, а дехто в Колодяжному варить із них чудове варення. І люди добрим словом згадують Лесю Косач, яка першою привезла в наш край цю рослину.

Кизил — не єдині дерева, що збереглися тут із Лесиних часів. Хоча не всі витримали випробування часом. 1952 року наймолодша сестра Лесі Українки Ісидора пригадувала: «Найбільшою прикрасою садиби був велетень-каштан, що ріс перед старим будинком (його розібрали німці 1915 року на спорудження бліндажів. Тепер на цім місці новий двоповерховий музейний корпус. — **М. Я.**). Сім старих каштанів зрослися основами, що своїми вітами творили грандіозне шатро. Під цим шатром був величезний стіл із лавами і ціла велика площа для крокету, де наша молодь могла пограти навіть під час дощу. У кожного з нас були посаджені власноруч дерева: Лесина сріблясті тополя, Миколина ялина, моя рання літня груша... Садів було три: старий, молодий і наймолодший (усього чотири гектари. — **М. Я.**).

З кущів у садках росли малина, агрус, порічки, смородина, барбарис, кизил, пригадують у листах родичі Косачів. «Садиба Косачів за тих часів виглядала дуже затишно. Кубелечко дбайливо звите. Кожному, хто потрапляв теплої пори в ту садибу, відразу було видно, що... в ній мешкають люди з розвинутим почуттям естетики і замилування до природи» (Ісидора Косач-Борисова).

Говорить директор меморіального музею-садиби Лесі Українки в Колодяжному, заслужений працівник культури України Віра Комзюк:

— Із старих дерев, які пам'ятають родину Косачів, залишилися лише посаджені Лесею кущі кизилу, Ісидорою — груша і Миколою —каштани, — розповідає Віра Михайлівна. — Волоські горіхи однієї лютої зими замерзли і всохли. Але коріння біля зрізаних дерев дало по кілька пагонів, з них виросли нові дерева і вже багато літ плодоносять. Приїздіть на святкування дня народження Лесі Українки, пригощу горіхами з них.

Сад у меморіальному музеї-садибі тепер набагато менший за той, що був тут за часів Лесі Українки. Там, де колись були старий і новий садки, тепер — сільська вулиця, стоять хати. А в колишньому наймолодшому садку, що біля «білого» і «сірого» будиночків, і тепер щовесни рясно квітують яблуні. Посаджені вони років тридцять тому. Яблука достигають до 1 серпня, коли в Колодяжному, в день пам'яті Лесі Українки, збираються гості.

Микола ЯКИМЕНКО.

Колодяжне
Ковельського району
Волинської області.

Блакитний вогник у «Світлячку» запалав після коломийок

САМОВРЯДУВАННЯ

У селі Широка Балка, що в Білозерському районі на Херсонщині, у місцевому «осередку» дитячого дозвілля з'явилося блакитне паливо. Чимало зусиль для цього доклали районна та сільська влада.

Тепер широкобалківським матусям не доведеться сушити голову: куди на зиму прилаштувати малечу? Бо лиш опускався стовпчик термометра на вулиці, холоднішало й у приміщенні дитсадка. І малят протягом робочого дня доводилося «розквартировувати» по бабусях, сусідах та знайомих. І так одинадцять зим поспіль.

А поштовхом до газифікації слугували... дитячі пісеньки! Два роки тому, коли об'їжджав район, голова облдержадміністрації Борис Сіленков завітав у Широку Балку. Чув, що місцевий дитсадок — найкращий у районі за результатами педагогічних показників. Дітлахи, як ведеться, піднесли високому дядечку хліб-сіль, затанцювали-заспівали. А в коломийках і йшлося про те, що хороший дитсадок був би ще кращим, якби сюди прийшло тепло. Коломийки взяли до виконання. Отож при дітях, батьках та педколективі Борис Віталійович і дав обіцянку.

— Щоранку на порозі у мене був сільський голова Іван Самійленко, — згадує завідувачка дошкільного закладу Зінаїда Шевченко, — і запитував: що робимо сьогодні? Допомагав і кошти пробивати, й силу робочу підбирати, й матеріали необхідні.

Зустріти зиму з теплим дитсадком, очевидь, було своєрідним бойовим хрещенням для Івана Дмитровича. Його попередник на посту сільського голови трохи попрацював. Отож сільський вчитель і виставив свою кандидатуру. «Цікаво стало, чи дійсно поважають люди. Хотілося перевірити свій рейтинг» , — каже Іван Самійленко.

Плече допомоги у вирішенні проблеми підставила й районна влада. Взагалі той факт, що в Білозерському районі значно поширилася газифікація, голова райдержадміністрації Валерій Артюшенко називає втіленням соціальних ініціатив Президента України. Факел у «Світлячку» — далеко не всі кроки назустріч сільським людям. Від села до села пішло тут блакитне паливо, трохи-потроху оживає «соціалка», більш-менш розібралися із земельними питаннями, хоч і залишаються вони, зазначає голова Білозерської райради Володимир Карась, найнагальнішими на особистих прийомах громадян.

Утім, є ще резерви. У тій же Широкій Балці, каже сільський голова, є ще не використані резерви. Все ж таки широкобалківським селянам пощастило: основна земля перебуває в обробітку сусіднього господарства-агрофірми «Білозерський», керованого досвідченим головою, Героєм України Віктором Сілецьким. Отож 52 відсотки працездатного населення села мають офіційну роботу, а це — податки до сільської громадської скарбниці. Невдовзі чисельність робітничого класу зросте — невикористоване, одне з приміщень того самого дитсадка сільська рада здала підприємству з виготовлення кулінарних напівфабрикатів — для селян з'явиться 40 робочих місць.

— Звісно, проблем багато, — зазначає сільський голова Широкої Балки Іван Самійленко, — насамперед водозабезпечення. Нині міркуємо над проектом, як зробити, щоб, наповнивши башту, вода по селу йшла самопливом, за рахунок природного ландшафту, з вищої точки до нижчої. Це ж яка економія електроенергії буде! Люди це оцінять, адже вже зараз, коли навели лад у графіку, особливо влітку, у сезон поливу, рівень платежів досяг 96 відсотків.

З нагоди запалення факела у «Світлячку» відбувся дитячий концерт для гостей. І знову з коломийками. Дітвора дякувала спонсорам — місцевим фермерам та підприємцям, котрі й телевізор подарували, й харчами підсобляють.

Алла БРУСИЛОВА.

На знімках автора зліва направо: голова Білозерської райдержадміністрації Валерій Артюшенко, голова райради Володимир Карась, голова облдержадміністрації Борис Сіленков та сільський голова Широкої Балки Іван Самойленко; «Тепер у нас тепло!».

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ ЗАКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «МІЖНАРОДНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ КОМІТЕТ»

Правління ЗАТ «Міжнародний Економічний Комітет» (надалі Товариство) повідомляє, що Загальні збори акціонерів Товариства відбудуться 07 квітня 2008 року о 15.00 за адресою: м. Київ, вул. Заньковецької, 4, к. 2. Початок реєстрації акціонерів - 14.00.

Порядок денний:

1. Про завершення фінансового року.
2. Про розгляд й затвердження балансу (річного звіту).
3. Про план діяльності на поточний рік.
4. Про кошторис витрат на поточний рік.
5. Інші питання поточної діяльності Товариства.

Державне дослідне господарство «Світанок», с. Августинівка, Запорізька область, запрошує інвесторів взяти участь у санації підприємства.

Обсяг необхідних інвестицій:

Бички на відгодівлі - 100000,00 грн.

Свинарство - 350000,00 грн.

З пропозиціями звертатися за адресою:

70403, Запорізька область, Запорізький район, с. Августинівка, вул. Леніна, 4.

При зверненні обов'язково надати: баланс підприємства на останню звітну дату, звіт про фінансові результати, декларацію про прибуток підприємства.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 18.01.2008 р. по справі № 2/443/07 визнав Відкрите акціонерне товариство «Ковалівський» (57101, с. Ковалівка Миколаївського району Миколаївської області, код ЄДРПОУ 00855150, р/рах 26005640039030 у МФ АКБ «Укрсоцбанк» в м. Миколаєві, МФО 326018) банкрутом і розпочав ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Ханенка Антона Павловича (ліцензія АБ № 116228 від 17.01.2005 р., 54001, м. Миколаїв, а/с 101, тел. (0512) 34-35-45; 8-050-337-13-34.

Акціонерне товариство закритого типу «Алчевське спеціалізоване управління №111 «Донбасстальконструкція» (Луганська область, м. Алчевськ, вул. Карла Маркса, №39, ідентифікаційний код 01413402) здійснює погашення заборгованості із заробітної плати колишнім працівникам підприємства. Для отримання заробітної плати прошу звертатись з заявою до ліквідатора АТЗТ «Алчевське спеціалізоване управління №111 «Донбасстальконструкція» Швидкого О. О. за адресою: 91054, м. Луганськ, кв. Норинського, буд. 5, кв. 132.

Господарський суд Одеської області (м. Одеса, 65119, пр-т Шевченко, 29) винесено постанову та відкрито ліквідаційну процедуру у справі № 2/22-08-481 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Кристал-флор-1» (67700, Одеська область, м. Білгород-Дністровський, вул. Шевченка, 1, кв. 205, код ЄДРПОУ 34507998), ліквідатором призначено Широбокова О. В. Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) від 21.04.2006 року порушено провадження по справі № 6/54-06 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Роменський завод поліграфічних машин» (42007, Сумська обл., м. Ромни, вул. Залізнична, 143, рахунок 26005035000141, МФО 321983 АКБ «Правекс-Банк», м. Київ, код за ЄДРПОУ 00243168). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Линова Вячеслава Михайловича (ліцензія АБ № 271500 від 26.10.2005 р.), 40030, м. Суми, вул. Д. Коротченко, 17/43. Вимоги кредиторів та осіб, які виявили бажання взяти участь у санації боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Ісіда»,

юридична адреса: 83028, м. Донецьк, вул. Майська, 66, контактний телефон (факс): 387-11-32, оголошує про проведення відкритих торгів, які відбудуться 14.03.2008 р. о 15:00 год. за київським часом, за юридичною адресою підприємства, на закупівлю:

1. Вугілля марки Т, у кількості до 28 000 тонн на місяць.
2. Вугілля марки Г, у кількості до 19 000 тонн на місяць.
3. Вугілля марки Ж, у кількості до 2 000 тонн на місяць.
4. Промпродукт марки Ж (Г), у кількості до 3 000 тонн на місяць.
5. Мазут топковий М-100, у кількості до 600 тонн на місяць.

Вищенаведений товар має бути поставлений ТОВ «Ісіда» у строк з квітня по червень 2008 р. включно, залізничним транспортом вантажною швидкістю до ст. Роти Донецької залізниці у строк дії пропозиції.

Тендерну документацію можна отримати протягом трьох робочих днів з дня отримання ТОВ «Ісіда» відповідного письмового запита за юридичною адресою підприємства. Кінцевий термін подачі тендерних пропозицій 13.03.2008 р. до 12:00 год.

Відповідальний за проведення торгів Мавродій Михайло Євгенович.

Телефон: (062) 387-11-32.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, проспект Шевченко, 18/1) порушив справу про банкрутство №8/469-07 Товариства з обмеженою відповідальністю Агрофірми «Обрій», інд. код 30864513, юридична адреса: 42137, Сумська область, Недригайлівський район, с. Курмани, вул. Леніна, 2, р/р 2600130120088 в Недригайлівському відділенні №3235 ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 337706. Розпорядником майна призначено Роговенко Олега Володимировича, ліцензія АВ №158436 від 30.11.2006 р., м. Суми, вул. Харківська, 1/1, кв. 115. Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 04.12.2007 року порушено справу про банкрутство Приватного підприємства «Галтехнобудекс», м. Львів, вул. Комарова, 20/34, код ЄДРПОУ 32327170, п/р 2600801002367 у 2-ій філії ВАТ «Кредобанк», м. Львів, МФО 325372. Розпорядником майна згідно даної ухвали призначено арбітражного керуючого Надлонка Андрія Івановича, 79066, м. Львів, вул. Зубрівська, 25а/33. Ліцензія АБ № 216838 від 09/03/05. Претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з моменту публікації даного оголошення, до господарського суду Львівської області, Боржником та розпорядником майна.

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушено справу № Б40/204-07 про банкрутство Військовий радгосп «Степовий» Міністерства оборони України (50097, м. Кривий Ріг, вул. Меріме, 1, р/рахунок 26008000367001, Дніпропетровський філіал АТ Індекс банку, м. Кривий Ріг, МФО 307015, код ЄДРПОУ 14304716). Розпорядником майна призначено Воздвиженського Олександра Леонідовича (ліцензія АБ № 271763), адреса: а/с 1799, м. Дніпропетровськ. Кредиторські вимоги приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 12.02.2008 р. по справі № Б24/78-08 Товариство з обмеженою відповідальністю «МЕТ-РАЖ» (ЄДРПОУ 33422065, м. Дніпропетровськ, вул. Запорізьке шосе, 74/105) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Чернілевську Ірину Володимирівну, т. 340950, поштова адреса: м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, б. 32. Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) Постановою по справі № 6/8-08 від 11.02.2008 р. у відповідності до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Енергоресурс» (40035, м. Суми, вул. Інтернаціоналістів, 5, код 30267927) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Лісовенка Олександра Олександровича, ліц. серія АВ № 307335 від 15 березня 2007 року (адреса: 40035, м. Суми, вул. Інтернаціоналістів, 5, офіс 22). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Повідомлення
про результати проведення торгів (тендерів)

1. Замовник торгів: Товариство з обмеженою відповідальністю "Шосткинське підприємство "Харківенергоремонт", (код за ЄДРПОУ 34113412).

1.1. Поштова адреса замовника: 41100, м. Шостка, Сумської області, вул. Горького, 14а.

2. Інформація про предмет закупівлі:

I. Заміна тонкостінних згинів труб ∅ 133x8 на ∅ 133x10 котлоагрегату БКЗ-160-100ГМ ст.№7:

Лот № 1: Придбання труб ∅ 133x10;

Лот № 2: Виготовлення згинів труб ∅ 133x10;

Лот № 3: Демонтаж згинів труб ∅ 133x8 та монтаж ∅ 133x10;

Лот № 4: Закупівля ізоляційних матеріалів;

Лот № 5: Демонтаж існуючої ізоляції, ізоляція та обмурівка згинів труб ∅ 133x10.

II. Виготовлення пакетів водяного економайзера ∅ 32x4 котлоагрегату БКЗ-160-100ГМ ст. № 8.

III. Заміна ширмового пароперегрівача ∅ 32x4 ст.12Х1МФ котлоагрегату БКЗ-160-100ГМ ст.№ 9 з демонтажем старого.

Лот №1: Виготовлення ширмового пароперегрівача ∅ 32x4 ст.12Х1МФ;

Лот №2: Демонтаж та монтаж ширмового пароперегрівача ∅ 32x4 ст.12Х1МФ.

IV. Придбання та монтаж живильного електронасосного агрегату ПЕ-150-145.

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковано у газеті "Голос України" від 15.01.2008 р. № 6 (4256).

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою: 18.02.2008 р.

5. Вартість договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ): I. Лот № 1 - 611500 грн; Лот № 2 - 250000 грн; Лот № 3 - 739608,00 грн; Лот № 4 - 290000,00 грн; Лот № 5 - 248000 грн; II. - 1521806,40 грн; III. Лот № 1 - 368720,60 грн; Лот № 2 - 439985,00 грн, IV. - 1220004,00 грн.

6. Інформація про переможця торгів (поштова адреса, телефон):

I. Лот № 1, Лот № 2, Лот № 3, Лот № 4, Лот № 5 - Товариство з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Харківенергоремонт", м. Харків, вул. Серіковська, 1 (код за ЄДРПОУ 30882066) телефон (057) 706-32-66 факс (057) 719-40-70.

II. - Товариство з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Харківенергоремонт". м.Харків, вул. Серіковська, 1 (код за ЄДРПОУ 30882066) телефон (057) 706-32-66, факс (057) 719-40-70.

III. Лот № 1, Лот № 2 - Товариство з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Харківенергоремонт" м. Харків, вул. Серіковська, 1 (код за ЄДРПОУ 30882066) телефон (057) 706-32-66, факс (057) 719-40-70.

IV. - Товариство з обмеженою відповідальністю "НОТЕКС", м. Бердянськ, вул. Будівельна, 4/4, (код за ЄДРПОУ 33085992), телефон/факс (06153) 5-74-58.

Комітет кредиторів та ліквідатор ВАТ «Птахофабрика «Львівська»

повідомляють про проведення чергових торгів з продажу активів. На торги, з урахування 25% знижки від початкової ціни, виставляються активи (інвентарні об'єкти) ВАТ «Птахофабрика «Львівська», 80500, с. Заводське, Буський р-н Львівської області, ЄДРПОУ 00852743, а саме: Лот №1 - силосна яма з залізобетонних плит на 700 тонн силосу розміром 50х6 м. Початкова ціна продажу 3450,75 грн.; Лот №8 - звіроферма (інв. №3491), с. Гута Буського р-ну Львівської області, до складу входить 11 шед, с кліткамі та будиночками для норок. Початкова ціна продажу 38159,25 грн.; Лот №3 - картоплекомбайн 1987 р. випуску. Початкова ціна продажу 3875,00 грн.; та 50 позицій обладнання та МШП вартість за одиницю якого менша за 100,00 грн. Ціни продажу вказані без урахування ПДВ.

З умовами продажу та технічною характеристикою реалізуємого майна, можна ознайомитись у організатора торгів в робочі дні з 10-ї і до 17-ї год. дня. Для участі в торгах необхідно надати письмову заяву організатору торгів за адресою: 80500, с. Заводське, Буський р-н Львівської області, та сплатити гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна і реєстраційний збір для реєстрації учасника торгів - 17,00 грн., які перераховуються на р/р 260002238374017 в Буському відділенні ЗГРУ Приватбанку, МФО 325321, ЄДРПОУ - 00852743.

Строк надання заяв - 30-ть календарних днів із дня опублікування даного оголошення в газеті. Торги відбудуться на 35-й (робочий) день із дня опублікування даного оголошення в газеті. Початок торгів об 11:00 год. відповідно на ВАТ «Птахофабрика «Львівська» за адресою: 80500, с. Заводське, Буський р-н Львівської області. Переможець торгів на підставі затвердженого протоколу укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ВАТ «Птахофабрика «Львівська» . Оплата за придбаний об'єкт здійснюється переможцем протягом 20 календарних днів з часу підписання договору купівлі-продажу. Передача об'єкту переможцю торгів здійснюється тільки після повної оплати ним грошових коштів за договором купівлі-продажу. Довідки за телефоном: (03264) №4-74-84.

● Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №15/589-б від 18.08.2005 року ТОВ Творче об'єднання «Майстри» (03055, м. Київ, пр-т Перемоги, 25, код ЄДРПОУ 22900655) визнано банкрутом.

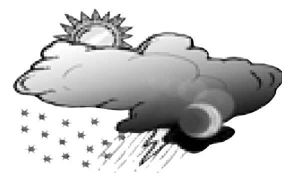
Ліквідатором по вищезазначеному підприємству призначено арбітражного керуючого Лецкана В'ячеслава Львовича (ліцензія серії АБ №271494 від 26.10.2005 року, 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16-В, кв. 42).

● Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №15/873-б від 26.11.2007 року Всеукраїнський фонд сприяння розвитку книговидання і преси (03164, м. Київ, вул. Прорізна, 2, код ЄДРПОУ 20062687) визнано банкрутом

● Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №15/875-б від 26.11.2007 року ПП «Аскольд-98» (03057, м. Київ, пр-т Перемоги, 44, код ЄДРПОУ 25293109) визнано банкрутом.

● Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №15/874-б від 26.11.2007 року ТОВ «Фаворіт» (04050, м. Київ, вул. Артема, 66, код ЄДРПОУ 25274276) визнано банкрутом.

Ліквідатором по вищезазначених підприємствах призначено арбітражного керуючого Щербаня Олексія Миколайовича (ліцензія серії АБ №271582 від 15.12.2005 року, 01032, м. Київ, бул. Шевченка, 46-В, кв. 7).

23 лютого погода буде хмарною з проясненнями, у західних і північних областях пройде мокрий сніг і дощ, вночі та вранці місцями налипання мокрого снігу, на решті території вночі без опадів, вдень дощі. Вітер очікується західний, північно-західний, 7—12 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі від 3° морозу до 2° тепла у східних областях і Карпатах 1—6° морозу; вдень 2—7° тепла, у південній частині та на Закарпатті 6—11° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 22 ЛЮТОГО

❑ **1651.** Церковна реформа. Розкол православ'я, виникнення руху старообрядців. ❑ **1788.** Народився німецький філософ Артур Шопенгауер. ❑ **1828.** Туркманчайський договір між Росією та Персією (Іраном). До Росії відійшла Східна Вірменія. ❑ **1894.** Засновано Український народний союз — першу організацію українців в Америці. ❑ **1943.** Постанова Державного комітету оборони СРСР про відбудову вугільних шахт Донбасу. ❑ **1960.** Помер корифей української опери Іван Паторжинський (бас).

СЕКРЕТИ БАБУСІ СЕКЛЕТИ

Пересолили страву? Не засмучуйтеся

Будь-яка, навіть найвправніша, господарка може випадково пересолити страву. Але ж не викидати її? Прислухайтеся до бабусиних порад. Вони допоможуть виправити ситуацію, якщо ви пересолили такі продукти.

1. **М'ясо**

Додайте у воду, в якій вариться м'ясо, трохи прісного борошняного або масляного соусу. Він забере зайву сіль на себе.

2. **Риба**

Можна використовувати той самій прісний борошняний соус, що і для м'яса. А ще зайву сіль допоможе забрати сметана з великою кількістю кропу, петрушки або цибулі. Протушкуйте в ній пересолену рибу.

3. **Овочі**

Поміняйте воду і недовго проварість овочі ще раз. Сіль повинна трохи відійти.

4. **Гриби**

Пересолені гриби можна виправити в такий спосіб: додайте трохи (на вибір) борошна, рису, картопляного пюре, сметани, цибулі;

- якщо у вас під рукою немає сметани, додайте в пересолені гриби трішки води, підкисленої лимоном;
- якщо у вас є ще одна порція грибів, які ви теж хочете приготувати, додайте її в пересолені гриби. Прісні, звичайно, не відтягнуть зайву сіль, але, рівномірно перемішавшись із солоними, створять ілюзію слабко-солоної страви.

5. **Суп**

Якщо ви пересолили курячий або м'ясний суп, додайте в нього трохи локшини, рису або картоплі. Хоч тепер ваш суп і буде картопляним або рисовим, але ж не пересоленим. Інший спосіб врятувати вашу першу страву — цукор. Але додавати його не потрібно. Насипте в столову ложку й акуратно кінчик ложки зануpте в каструлю із супом або борщем. Цукор буде потроху намокати і забере всю сіль.

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Стимулюємо імунітет

Скажіть, чи є якийсь рецепт для стимуляції імунітету? Якщо так, то надрукуйте його, будь ласка.

Олена ІГНАТОВА.

Донецьк.

Так, такий рецепт є. Для стимуляції імунітету треба:

- 0,5 літра соку чорноплідної горобини;
- 0,5 літра спирту;
- 0,5 літра гранатового соку;
- 0,5 літра яблучного соку;
- 0,3 літра холосасу розчинити до 0,5 літра холодного кип'яченою водою.

Змішайте усі компоненти в трилітровій банці. Приймайте по 1 столовій ложці 4 рази на день за 30 хвилин до їжі.

Радила онколог-мамолог, гомеопат Марія ПОПАДИНЕЦЬ.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Що робити, якщо собака кусається

БРАТИ НАШІ МЕНШІ

На проспекті Волі в Києві відбувся інцидент. На чотирирічну дитину напала німецька вівчарка. На щастя, маля серйозно не постраждало. Прибулі на місце події співробітники Держслужби охорони Подільського району затримали 57-річного киянина — власника собаки. Той заперечував, що він хазяїн, поки тварина не підбігла і не почала лащитися. Знайшовся і повідок у кишені...

Кінологи впевнені, що агресія собаки — зовсім не ознака її поганого характеру, а результат жорстокого поводження з нею недосвідчених господарів, що створює всі умови для вирощування психічно неврівноважених і небезпечних тварин. На жаль, не всі розуміють, що тварина — не іграшка і не засіб самовираження. Виховувати свого улюбленця потрібно «з пелюшок». Виправити собаку в півторарічному віці (саме стільки років вівчарці, що напала на дитину) дуже складно навіть досвідченому дресирувальнику.

Найпоширеніший вид агресії — ієрархічний. Собака — зграйна тварина і їй властиво жити в суворому підпорядкуванні — ієрархічній структурі. Затвердивши себе головою у «зграї», собака «бере» віхи керування у свої лапи і починає тероризувати всю родину. Щоб цього не сталося, лідерство повинне залишатися за хазяїном! При цьому тварину ніколи не можна бити! Взаєморозуміння можна домогтися тільки завдяки взаємоповазі.

Агресія, що важко піддається корекції, — міжвидова. У її основі лежить хижацький інстинкт. Такий собака легко може погнатися за дитиною, що біжить, підсвідомо сприймаючи її, як здобич. Закріпившись в окремого собаки, цей поведінковий недолік передається у «спадок», і тварини, які ним володіють, вибраковуються. Такі собаки небезпечні тим, що, не маючи можливості реалізувати свій інстинкт нападу через заборони дресирувальника, свою агресивність переносять на нього самого. От чому небажано купувати щенят з рук у переходах, на стихійних ринках і т. д.

Як не дивно, але до агресивних тварин належать боягузливі собаки. Саме вони нападають на людину у найнесподіваніший момент. Нехай вас не вводить в оману вдавана дружелюбність тварини. Якщо собака притискає вуха, лиже руки, падає на спину, підставляючи живіт, — це може означати, що вона вас боїться. Повернувшись спиною до такого собаки, ви ризикуєте бути вкушеними. Цей вид агресії називають оборонною. Боягузтво, а разом з ним і звичка кусатися зникнуть, коли тварина відчує впевненість у собі. Для цього частіше беріть собаку із собою. Нехай вона більше спілкується з людьми, своїми побратимами. Не скупіться на добро та ласку, і результат не змусить себе чекати.

Причин, з яких собаки кусаються, багато: страх, біль, перезбудження, ревнощі. Але хоч би про який вид агресії ми говорили, якщо тварина психічно і фізично здорова (що стосується і її хазяїна), якщо її правильно утримувати і грамотно виховувати, проблем з некерованою агресивністю не виникне. Собаку не доведеться присипляти, як «безнадійну», або виганяти на вулицю, поповнюючи армію бездомних собак. Пам'ятайте, що «собака буває кусюча тільки від життя собачого». Лише розважливість, терпіння і любов допоможуть вам придбати дійсно відданого друга, спілкування з яким принесе масу задоволень і незабутніх вражень на все життя.

Кілька простих правил на замітку кожному: по-перше, по можливості, уникати різних контактів із тваринами хижих порід, що живуть серед людей (це стосується не тільки собак), не гладити їх, не привертати уваги, тим паче, якщо тварина незнайома. По-друге, якщо собака погнався за вами, потрібно зупинитися, простягнути вперед сумку, парасольку, верхній одяг, одне слово, усе, що буде під рукою і при цьому стояти нерухомо. По-третє, не дивитися собаці в очі — прямий погляд розцінюється, як виклик.

Марина КОТЕНКО, прес-служба УДСО при ГУМВД України в Києві.

Фото з сайту www.fun.toprunet.com

«Зміїна сімейка»

КЛУМБА НА ПІДВІКОННІ

Серед кімнатних рослин, більшість яких потребують дбайливого догляду, є одна винятково невибаглива. Стоїть собі у темному

кутку, ми часто забуваємо її поливати, а вона росте і не в'яне. Листя у неї жорсткувате, шкірясте, широколанцетне, на тонкому довгому черешку, нагадує листя конвалії з паралельними жилками, але набагато більше. Називається це диво — аспідістра.

Ця рослина з родини лілейних, як і конвалія. Стебло повзуче, має вигляд кореневища, яке лежить на поверхні землі. Невеличкі бурого кольору квітки з'являються серед зими на кореневищах, засипаних землею. Вони без запаху, з жорсткою шестидольною оцвітиною на шість чи вісім тичинок і маточкою з фіолетовою приймочкою у вигляді розетки. В природі квіти запилюють комахи та слизняки, що повзають, плоди — у вигляді ягід завбільшки з голубине яйце грушоподібної форми.

Латинська назва Aspidistra elatior трохи дивна — змії (Aspidis), показ (tra), той, що здіймається (elatior). Аспідістра викликає наявність отруйних гадюк, які полюбляють ховатися в її заростях, спричиняючи помітне коливання листя. Нагадує гадюку й сіре вигнуте кільчасте кореневище рослини.

Батьківщина аспідістри — темні ліси Південного Китаю і Японії. На тіньовитривалість цієї рослини вказує темно-зелене забарвлення її листя. У ньому багато хлорофілу — 4 грами на кілограм свіжого листя, тоді як у тіньовитривалої ялини — близько 2 грамів, не кажучи вже про світлолюбні рослини, котрі мають хлорофілу трохи більше 1 грама. Ось чому аспідістра не гине, перебуваючи на північних вікнах чи в темних кутках.

Це найвитриваліша з усіх кімнатних рослин. Аспідістра витримує холод (але не мороз), погану землю і недостатнє поливання. Її жорстке листя майже не піддається паразитам-комахам та хворобам. Звичайно, це аж ніяк не означає, що для аспідістри треба створювати погані умови. Навпаки, вона краще ростиме, якщо її помістити у просторий горщик з хорошим грунтом і через рік-два пересаджувати. Вона добре реагує на щедре поливання і на щотижневе протирання листя зволоженою ганчірочкою.

Іноді трапляється ряболиста форма аспідістри, з білими поздовжніми смугами. Ряболисту аспідістру слід тримати на сонячному вікні, бо в темряві вона позеленіє. А розмножити цю «зміїну сім'ю» можна, поділивши під час пересаджування її кореневище.

Владислава ПАТОКА, кандидат біологічних наук.

Немішаєве Київської області.

Фото з сайту www.flowers.nm.ru

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 459

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-248

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

